Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Library of Congress)

★ Chiến-cuộc ĐNA : Việt-Cộng rải quân dọc dãy Trường-Sơn ★ Chiến-sự : nhiều trận đánh lớn, địch bị tiêu-diệt 72 tên.
★ Khủng-bố: bị V.C. cướp sạch 1 thương-gia hóa điên ★ Lào: Ô. Phouma đích thân đi lùng Việt-Cộng ★ Ấn: bác sự giải-hòa của Nga.

VIỆT-NAM CỘNG-HOA NĂM THỨ 8
Năm thứ 9 — Số 2.367
Giá 2 đồng
NGÀY THỨ TƯ 7-11-1962
11 tháng Mười (Âm-lịch)

Ngôn-Luận

Nhật-báo thông-tin nghị-luận hữu-ích của mọi gia-đình
Chủ-Nhiệm và Chủ-Bút : HỒ-ANH
Điện-thoại 25.528 — Hộp thư số 6 — Tổng-Thư-Ký Toà-Soạn : TỪ-CHUNG — Toà-Soạn và Trị-Sự 86 đường Lê-Lợi — Saigon

CÔ-ĐỘNG

Mua số báo này quý bạn nhớ hỏi phụ bản kết quả xổ số Kiến-Thiết

THỨ BẢY MỖI TUẦN KHÔNG GIA ĐÌNH NÀO QUÊN ĐÓN MUA
PHỤ TRANG NGÔN LUẬN
BÉ NGÔN BÉ LUẬN
để :
• làm quà thưởng cho con em
• giúp trẻ nhỏ mở rộng óc hiểu biết, tìm tòi, nhanh trí
• giúp các em gái có mẫu thêu để trau dồi nữ công và nhất là để có
6 truyện bằng tranh
xây dựng, kỳ thú cho cả gia đình đọc
Vẫn bán 2 đồng

Bạn đọc miền Trung nhớ đọc kết quả Xổ Số đông lần thứ hai trong số báo ra ngày mai

Ấn bác bỏ đề-nghị của Nga-sô và

KHÔNG NGƯNG BẮN

• Cứ 3 giờ một chuyến võ-khí Mỹ tới Ấn.
• Quy-Ba chịu để kiểm-soát tàu bè vào xứ này.
• Thủ-Tướng Phouma đích thân đi lùng Việt-Cộng.

Chiến sự Ấn — Trung Cộng

TÂN-ĐỀ-LI.— Nguồn tin thông thạo cho biết là kể từ 20-10, Trung Cộng đã chiếm thêm của Ấn 5.000 cây số vuông. Cầu không vận Tây Đức — Tân-đề-li vẫn hoạt động đều hòa, cứ 3 giờ một máy bay đáp xuống. Số vũ khí Mỹ chở tới Ấn đã lên tới 327 tấn trong ngày thứ sáu tuần rồi.

Trong khi đó Thủ Tướng Ấn đã chính thức bác bỏ lời Kút Xép kêu gọi ngừng bắn vô điều kiện.

Tình hình Lào

VẠN TƯỢNG.— Thủ Tướng Phouma đã từ Khong Khay trở về Vạn Tượng vì không gặp được lãnh tụ Lào Cộng Souphanouvong. Cùng về Vạn Tượng có cả tướng Khong Le. Đây là lần đầu tiên Khong Le về Vạn Tượng kể từ tháng 12 năm 60 bị phe hữu đánh bật ra khỏi Thủ đô.

Bị báo chí phỏng vấn, Khong Le không dám nói chắc rằng không còn V. C. ở Lào mà chỉ dám nói là tại những vùng ông vừa thị sát thì không có Việt Cộng.

Khong Le và Vạn Tượng vận động phóng thích 2 sĩ quan và 11 binh sĩ trung lập bị phe hữu bắt giữ

Xem tiếp G trang 4

VĂN HỌC

JOHN STEINBECK

Lên tới tuyệt đỉnh danh vọng với «CHÙM NHO UẤT HẬN»
Thất bại chua cay với «PHÍA ĐÔNG THIÊN-ĐƯỜNG»
● Mang giải Nobel Văn-Chương thứ 6 về cho Mỹ-Quốc, khi đã 60 cái xuân xanh.

Khi mà cả thế giới đổ dồn con mắt về Quy Ba, theo rõi Mỹ Quốc cả thắng tại eo biển Caraibes, thì một nhà văn tuổi đã 60 mang về cho Hoa Kỳ một thành tích văn học quý nhất thế giới, giải Nobel Văn Chương 1962. Cây bút giả ấy là John Ernst Steinbeck.

Sau Sinclair Lewis (1930), Eugene O'Neill (1936), Pearl Buck (1939), William Faulkner (1949) và Ernest Hemingway (1954), John Steinbeck là nhà văn thứ sáu của Mỹ Quốc đã được giải thưởng văn chương Nobel

Ngày 26 tháng 10, Hàn Lâm Viện Thụy Điển đã quyết định tặng Steinbeck giải Nobel trị giá 3.250.000 đồng.

Được tin, hai ông bà Steinbeck đã cho biết là cả hai sẽ cùng đi Stockholm để lĩnh thưởng trao tặng ngày 10 tháng 12 sắp tới.

Khán giả V. N. biết Steinbeck nhiều hơn là độc giả

Steinbeck chưa được phiên dịch sang tiếng Việt, ngoại trừ một vài truyện ngắn. Độc giả V.N. thông thạo Anh ngữ hay Pháp ngữ làm quen với Steinbeck khá dễ dàng nhờ loại sách bỏ túi hạng rẻ tiền. Nhưng phần đông khán giả hâm mộ chiếu bóng đều biết đến Steinbeck nhờ ba cuốn phim đã từng chiếu ở Sài gòn : Tortilla Flat, Les Raisins de la Colère và A l'est d'Eden.

Nói đến tác giả mà nhắc đến phim thường làm độc giả mếch lòng vì không mấy khi phim ảnh trung thành với văn chương, nhưng cũng phải nhận là các nhà dàn cảnh thường chọn những tác phẩm hay để quay thành phim. Một Henry Fonda bất hủ làm sống mãi trong lòng bao kẻ không đọc được ngoại ngữ những hình ảnh phẫn uất của một lớp người lép vế. Một James Dean chuyển hẳn được một thất bại văn nghệ thành một thắng lợi phim ảnh, (vì phim nổi tiếng hơn sách gấp bội). Và khi nhớ đến Tortilla Flatt khán giả hồi tưởng lại không sao nín cười cho được, mặc dầu là khi xem chính bản đã buồn cười lắm rồi.

Nhưng nụ cười ấy vương một chút đắng cay, một chút thương yêu, và Steinbeck đã thành công chính là ở chỗ mà trí tưởng tượng rồi rào không

Xem tiếp V trang 4

HAI PHI-CƠ
của không lực V. N.
bị rớt một ngày

SÀIGÒN.— Theo nguồn tin quân sự Mỹ, một phi cơ của Không Lực Việt Nam đã bị rớt sáng sớm 5-11 tại tỉnh An-Xuyên. Trên phi cơ có 1 người Việt Nam và 2 người Mỹ. Phi cơ này thi hành phi tác yểm trợ một đơn binh đang hoạt động chống địch và cùng bay với một vận tải cơ thả bom soi sáng. trong lúc bị rớt. Nguồn tin quân sự cho biết các phi cơ khác đã trông thấy xác chiếc phi cơ bị rớt dưới đất, nhưng không thấy dấu hiệu gì của những người sống sót. Khu vực xảy ra tai nạn đã được một đại đội tiếp viện, do trực thăng chuyên vận tới nơi.

Một nguồn tin thông thạo vừa cho biết sáng 5-11 một khu trục cơ của

Xem tiếp H trang 4

Để bảo-vệ con đường xâm nhập từ Bắc vào Nam
VIỆT-CỘNG RẢI QUÂN ĐÓNG DỌC GIẢI TRƯỜNG-SƠN
• XÂY ĐẮP NHIỀU ĐƯỜNG XÁ Ở VÙNG NAM-LÀO

SAIGÒN.— Nguồn tin sở Thông Tin Hoa Kỳ cho biết :

Theo những nguồn tin quân sự Tây phương thì các nhân viên quân sự Bắc Việt, vi phạm thỏa hiệp Giơ-neo, đã ở lại Ai Lao gồm thành những đơn vị quân đội Bắc Việt và những cán bộ ở trong các lực lượng thân Cộng của Pathet Lào.

Những nguồn tin trên cho biết rằng binh sĩ Bắc Việt vẫn bị bắt gặp tại nhiều nơi ở Ai Lao, phục vụ trong các đơn vị Pathet Lào với tư cách các cố vấn chiến lược, chuyên viên về bích kích pháo, nhân viên giao thông và ủy viên chính trị, trong lúc những đơn vị Bắc Việt đều đóng tại những điểm then chốt về phía Tây biên giới giữa Ai Lao và Việt Nam.

Những nơi Việt Cộng đóng quân

Nguồn tin quân sự Tây Phương cho biết :

Tại Bắc Lào, Việt Cộng hiện đóng quân tại tỉnh Sầm Nứa, đại bản doanh Lào Cộng.

Tại Trung Lào, Việt Cộng đóng quân ở Xiêng Khoảng, kể cả vùng Tha Thom và ở phía Đông Cánh Đồng Chum.

Tại Nam Lào, Việt Cộng đóng quân ở Laksao, Nhommarath, trong vùng rừng già ở cách Savannakhet lối 100 dặm về phía Đông, Tchepone và ở cả Attopeu. Vùng này nằm dài dọc theo biên giới Lào Việt từ Quảng Trị vào tới Kontum, Pleiku. Các đơn vị Việt Cộng đóng tại đây thuộc cỡ ít nhất là đại đội và có nhiệm vụ bảo vệ con đường xâm nhập từ Bắc Việt vào miền Nam Việt Nam.

Việt Cộng sửa soạn chiến trường

Nhiều cán bộ Việt Cộng giả dạng người Lào, đã từ thượng du Bắc Việt đi qua Lào và phân tán đi các ngả. Có bọn Việt Cộng giả làm phu khuân vác. Chúng vào tận làng xóm Lào mua hoặc xung công thực phẩm.

Việt cộng hiện đang tham gia công cuộc xây đắp đường xá ở Lào : đường số 7 nối liền Đồng Chum với Bắc Việt và nhiều đường số khác ở Nam Lào.

Nói tóm lại cho đến nay vẫn có sự điều động của quân đội Việt Cộng tại Lào. Mỗi tuần qua người ta đã bắt gặp 2 đơn vị Việt Cộng cỡ tiểu đoàn ở vùng Attopeu (Nam Lào ngang Quảng Ngãi). Như thế Việt Cộng hiện đã dồn quân cho đóng dọc biên giới Lào-Việt trong dãy Trường-Sơn để chờ cơ hội.

PHÓ TỔNG-THỐNG
thăm một nhà máy dệt vừa lập ở Đà-Nẵng

SÀI GÒN.— Sáng chủ nhật, Phó Tổng Thống Nguyễn ngọc Thơ đã hướng dẫn một phái đoàn thăm nhà máy Sợi, Dệt Đà Nẵng của Công Ty «Kỹ nghệ Bông Vải Việt Nam». Đây là nhà máy thứ tư của Công Ty này.

Nhà máy Đà Nẵng chiếm một diện tích 14 hec ta ở trên liên tỉnh

Xem tiếp P trang 4

Thứ-Trưởng Harriman nói:

Tình hình V.N.
đã tốt đẹp hơn

NỮU ƯỚC.— Trong một cuộc phỏng vấn vô tuyến truyền hình dành cho đài A.B.C. ở Nữu Ước, trong khuôn khổ chương trình truyền hình «Thanh niên muốn biết», ông Averell Harriman, Thứ Trưởng Ngoại giao Mỹ phụ trách Viễn Đông Sự Vụ, đã kiểm điểm tình hình thế giới và nói về nhiều vấn đề gay cấn trên trường quốc tế hiện nay.

Về tình hình Việt Nam, ông Harriman tuyên bố như sau :

«Về Việt Nam, những tin tức khả quan hơn. Tại Việt Nam, chúng ta đã thấy một chính phủ cương quyết chiến thắng và một dân tộc luôn luôn sẵn sàng tranh đấu. Nhiều tiến bộ đã được thực hiện, chúng ta đã giúp họ... Bởi vậy, tôi có thể nói là tình thế Việt Nam đang tiến triển tốt đẹp và tình hình hiện nay đã tốt đẹp hơn cách đây 6 tháng».

TIN CHIẾN-SỰ

ĐÁNH LỚN TẠI NHIỀU NƠI
hạ tại trận 72 tên Việt-Cộng
bắt sống 45 tên, tịch thu nhiều súng đạn

VĨNH LONG.— Mới đây Tiểu khu Vĩnh Long đã mở cuộc hành quân trong khu tứ giác cách Vĩnh Long 13 cây số về phía Nam. KẾT QUẢ : Ta : 4 Dân Vệ bị thương. Địch : 36 Việt Cộng bị bắn chết, 21 Việt Cộng bị bắt sống. Ta tịch thu : 1 trung liên 24x29, 3 Thompson, 1 Mat 49, 16 súng trường đủ loại.

LONG AN.— Ngày 3-11 hồi 1 giờ trưa, Bảo An và Dân Vệ Bến Lức hoạt động tại địa điểm cách Bến Lức 2 cây số về phía Bắc, đã chạm súng với địch. Kết quả : Ta vô sự. Địch: 3 Việt Cộng chết, 6 tình nghi bị bắt. Ta tịch thu 1 Mas 26.

PHONG DINH— Ngày 2-11, khu chiến thuật 33 đã mở cuộc hành quân vùng tiểu khu Phong Dinh và Vĩnh Long. Kết quả: 12 VC bị hạ tại chỗ, 10 tên bị bắt. Ta tịch thâu 2 Mas 36, 2 súng trường Anh, 1US17.

ĐỊNH-TƯỜNG.— Ngày 1-11, hồi 11 giờ 45, quân ta phục kích bị V.C. chận đánh cách Cai Lậy 19 cây số. Kết quả, bên ta : 4 chết, 8 bị thương, 1 mất tích, mất 2 Thompson, 3 Carbine. Địch : 2 chết.

LẠC THIỆN.— Ngày 1-11, quân ta chạm súng với Việt Cộng tại địa điểm cách quận Lạc Thiện 23 cây số về phía Nam. *Kết quả* : Ta : Vô sự. Địch : 1 chết tại chỗ, 1 bị bắt sống, 1 số bị thương mang đi. Ta tịch thu : 1 súng trường Garant M L, 3 súng trường Mas 36, 3 lựu đạn, 36 viên đạn, 1 túi đeo lưng, 1 bình đựng nước, nhiều tài liệu.

MỸ THO.— Hồi 5 giờ sáng 4-11-62, một Trung Đội V. C. võ trang 3 trung liên và nhiều súng khác đi bằng xuồng đến tấn công đồn Dân Vệ xã Tân Hội, quận Cai Lậy

Xem tiếp C trang 4

Mượn danh nghĩa BÀ CỐ-VẤN
3 tên lường gạt bị bắt

SAIGÒN.— Nguồn tin chính thức cho biết :

Cảnh sát cuộc quận 8 vừa phát giác kịp thời một tổ chức mượn danh nghĩa Bà Cố Vấn đi lường gạt làm tiền dân chúng. 3

Xem tiếp K trang 4

SẮP KHỞI ĐĂNG
PHÓNG-SỰ ĐẶC-BIỆT
PHỞ
của PHAN-NGHỊ

Đôi ta cùng đi tỉnh thưởng

Trong khi luống rau tưới bằng mồ hôi và nước mắt

CÓ THỂ LOẠI TRỪ NHÀ XE ĐƯỢC KHÔNG ?
● NHỮNG TRUNG-GIAN NÀY CÓ CÔNG HAY CÓ TỘI ?
● HỌ CÓ XỨNG ĐÁNG ĐƯỢC HƯỞNG LỢI KHÔNG ?

XII
(Tiếp theo)

Điều-tra kinh-tế và xã-hội của NGƯỜI-ĐIỀN-ẤN

MẶC dầu đã có đủ quyền lực để dồn nhà vườn vào "kỷ luật sắt". Hợp tác xã Rau vẫn thất bại, chỉ vì không đủ năng lực và phương tiện để loại trừ và thay thế hai trung gian : nhà xe, nhà vựa.

Vậy nhà xe là những ai ? Phương tiện của họ như thế nào ? Họ làm việc ra sao ? Và tại sao, như chúng tôi đã viết, nhà vườn lại mong ngóng "được" họ «bóc lột» ?

Họ là ai ?

Trước hết, chúng tôi chỉ ghi 44 chiếc xe chính thức ghi tên vào nghiệp đoàn vận tải Đà Lạt :

	CHỦ XE	SỐ XE		CHỦ XE	SỐ XE
1	b. Trần thị Hai	EA. 7866	23	b. Trần thị Năm	GA. 0530
2	ô. Dương văn Trung	EA. 4091	24	ô. Huỳnh Thành	EA. 7451
3		GA. 1254	25	ô. Thanh	DDA. 051
4	B. Trần thị Hường	GA. 0693	26	b. Đoàn thị Cúc	GA. 0672
5	ô. Nguyễn Nghĩa	DDA. 066	27	ô. Lý xì Xương	EB. 1169
6	ô. Nguyễn Lê	DCA. 368	28	b. Phạm thị Thảo	NDI. 559
7	ô. Lưu châu Hoa	GA. 0861	29	ô. Nguyễn Hoa	EB. 1355
8	ô. Lưu Chi	EA. 0893	30	b. Lê thị Phụ	DDA. 057
9	ô Võ đình Liêm	NDI. 036	31		DCA. 498
10		DCA. 363	32	ô. Phan Nhượng	NCE. 160
11	ô. Nguyễn đình Huy	DCA. 586	33		DDA. 279
12	b. Phạm thị Thảo	NDI. 559	34	b. Nguyễn thị Hường	GA. 1115
13	ô. Trần ngọc Mỹ	GA. 0625	35	ô. Nguyễn văn Trung	GA. 039
14	b. Phạm thị Tám	GA. 0975	36	ô. Trần ngọc Mỹ	DDA. 179
15	ô. Hoàng Kinh	DDA. 272	37		GA. 0625
16	b. Nguyễn thị Huệ	GA. 1239	38	ô. Lê văn Tươi	GA. 0984
17	ô. Ng. trọng Chung	DDA. 300	39	ô. Sơn Hà	GA. 0684
18	b. Nguyễn thị Út	GA 0480	40	ô. Lê Diệp Đào	NDI. 16
19	ô. Tr. vĩnh Tương	EA. 3060	41	ô. Thanh Thủy Ban	EA. 3760
20	b. Lê thị Thu	GA. 0818	42	ô. Võ văn Kim	GA. 04
21	b. Bùi thị Trơ	DDA. 011	43		GA. 0237
22	b. Phạm thị Tám	ĐA. 0845	44	ô. Lâm thành Châu	DCA. 547

Phương tiện

Ngoài ra, còn một số xe chưa ghi tên (vì mới mua) hoặc không ghi tên vào nghiệp đoàn và một số xe chở rau của quận Đơn Dương (14 chiếc chở rau ra các tỉnh miền Trung như Nha Trang, Qui nhơn, Đà Nẵng, Huế và 17 chiếc chở rau về Saigòn)

Nhưng, nếu vượt khỏi phạm vi giấy tờ và đi thẳng vào thực tế, chúng ta sẽ thấy : mỗi chủ xe lại có một số xe nhỏ (từ 2 cho đến 6 chiếc) để len lỏi tới tận vườn rau chở hàng về tỉnh cho xe lớn chở về Saigòn hoặc ra miền Trung.

Ba nhà xe lớn nhất tại Đà Lạt là bà Phạm thị Tám, ông Sơn Hà và ông Marcel Dương văn Trung.

Chỉ nói riêng ông Trung thôi, dưới tay ông cũng có chừng 400 nhà vườn. Ông Trung đã cho 400 nhà vườn kia vay tất cả bao nhiêu tiền ? Nhân công của ông có bao nhiêu người ? Cửa hàng tạp hóa của ông ở đường Phan đình Phùng (chuyên cung cấp các tiếp liệu phẩm cho nhà vườn) vốn chừng bao nhiêu ? Bảy tám chiếc xe hơi của ông đáng giá bao nhiêu ? Một tháng, một năm số vốn luân chuyển của ông ra sao ?

Tất cả những câu hỏi ấy, một người viết báo tầm thường như chúng tôi quả không đủ quyền hạn để trả

Xem tiếp T trang 4

TỪ THÀNH ĐẾN TỈNH

BÁC-SĨ THƯỜNG-TRỰC — Thứ Tư 7-11-1969

(Trưa : 13 giờ đến 15 giờ. Chiều : 19 giờ đến 6 giờ sáng hôm sau)

B.S. Lưu đình Thụ 57 đường Phùng Hưng — Chợlớn
B.S. Nguyễn ngọc Quán 341, đường Nguyễn Trãi — Chợlớn
B.S. Lê phước Hay 345, đường Trần quý Cáp — Saigòn

TIN CẦN BIẾT

SÀIGÒN.— Nha Tổng Giám đốc Công Chánh vừa ra thông cáo yêu cầu các hiệu trưởng những trường dạy lái xe hơi nên trình xét xe dùng để thực tập kể từ kỳ xét xe độ nhất lục cá nguyệt 1963 khởi xét trong tháng 12-1962. Vì hiện có nhiều xe dùng để thực tập đã hư hỏng, thiếu bảo đảm an ninh cho thí sinh. Các xe không đến trình xét sẽ bị loại không cho dùng trong các buổi thi.

— Ông Tỉnh Trưởng Định Tường vừa ra thông cáo : Sau các thảm bại liên tiếp trong 2 tháng vừa qua, quân số của Tiểu đoàn V.C. nhứt là Tiểu Đoàn 514 503, đơn vị 1.001 và 1.003 chủ lực Nam Bộ đều bị hao hớt phân nửa.

Để bổ sung quân số, tên Nguyễn văn Hòa, Thường vụ Tỉnh Ủy V.C. Mỹtho đã chỉ thị cho các ban Quân sự Huyện ráo riết bắt tân binh (trong số 100 thanh niên có 5 thanh nữ) đưa đi huấn luyện gấp rút để trám chỗ trống. Để tránh cho con em đồng bào khỏi bị bắt làm bia đỡ đạn cho bọn phiến loạn, yêu cầu đồng bào : Hãy cương quyết giữ gìn con em không cho V.C. bắt đi lính. Mạnh dạn tố cáo với chánh quyền địa phương mỗi khi nhận thấy sự kiện trên có xảy ra trong xã. Chánh quyền địa phương sẽ bảo đảm an ninh cho con em và gia đình đồng bào (H.S)

— Một kỳ thi tuyển sinh viên vào ban Cao Đẳng Sư Phạm Kỹ thuật sẽ được tổ chức tại Saigòn và Huế vào ngày 27-11-62. Có 2 cấp : Đệ Nhất và Nhị cấp. Đệ Nhất cấp gồm có 3 ban, tuyển 30 người; Đệ Nhị cấp có 2 ban, tuyển 20 người. Thí sinh phải đến trường Kỹ thuật Huế hay Nha Kỹ thuật Học Vụ để lấy mẫu đơn xin thi in sẵn. Ngày hết hạn nộp đơn : 17 giờ 30 ngày 15-11-1962.

Bộ Nội Vụ vừa ra thông tư kể từ nay các loại thuốc trụ sinh dùng cho súc vật cũng sẽ bị đặt dưới sự kiểm soát về lưu trữ, chuyên chở như loại trụ sinh dùng cho người, vì thứ trụ sinh đó cũng thuộc vào loại âu được ích lợi quân sự.

30 TÊN DU-ĐÃNG VÂY ĐÁNH ÔNG CHỦ TIỆM MAY

GIA-ĐỊNH.— Lúc 7 giờ tối 4-11, ông Thanh Sơn (chủ một tiệm may ở Dakao) mời một người bạn lên ngã Tư Bảy Hiền (đường Lê văn Duyệt nối dài) xem một tiệm may khác mà ông mới mở thêm. Khi ông Sơn và người bạn vừa bước chân vào trong tiệm thì một bọn du đãng (lối 30 người) kéo tới gây gổ, rồi túm đánh ông Sơn và người bạn bị thương. Người trong tiệm trì hô làm bọn này mới tẩu thoát. Sau đó ông Sơn liền đi có bót. Theo dư luận thì dường như vì cạnh tranh nghề nghiệp với một tiệm may nào đó, nên chủ tiệm nọ mới mướn du đãng đánh ông Sơn. Hiện nhà chức trách đang mở cuộc điều tra. (S.S)

EM BÉ BỊ XE ĐÒ CÁN GẪY CHÂN

TÂN-AN.— Hôm 3-11, chiếc xe đò H.C. số NDD-332 chạy từ Tân An về Thạnh Phú Long. Khi xe đến địa phận xã An lục Long, cách quận Bình Phước 3 cây số về hướng Đông, thì gặp em Lê văn Nhìa đang chăn ngựa ở bên đường. Thình lình, con ngựa lồng lên kéo em Nhìa té sấp bên đường, khiến tài xế xe đò chạy đến nơi không kịp lách tránh nên cán đứt chân trái em này. (H.Th)

DÂN-VỆ MỞ ĐẦU MÙA ĐẠI-HỘI

SÀI-GÒN.— Dưới quyền chủ tọa của ông Bộ Trưởng Nội Vụ, lễ xuất phát cho các đơn vị Dân Vệ toàn quốc thi đua điền kinh, mở màn cho chương trình Đại Hội Dân Vệ 1962, đã được tổ chức rất trọng thể tại Nha Trung Ương Dân Vệ chiều 5-11-62.

AI NỠ ĐEM CON BỎ ĐƯỜNG ?

SÀIGÒN.— Chiều 5-11, trên đường đi Bình Đông, nhiều người trông thấy một em bé gái sơ sanh nằm chết bên lề đường. Chưa biết người mẹ của xác chết là ai ? (C.C)

ĐANG ÔM NHAU NGỦ, 2 NAM NỮ CÁN BỘ V.C BỊ BẮN CHẾT

BÌNH DƯƠNG.— Sáng 5-11, Trung đội Thám Báo quận Củ Chi đi tuần tại xạnh ấp Ba Sa và Trung Viết thuộc xã Phước Hiệp, bắt gặp một cặp nam nữ cán bộ giao liên của Việt Cộng tên là Nguyễn thị Mừng (19 tuổi) và Nguyễn văn Đực (20 tuổi) đang nằm ôm nhau ngủ ở dưới sa cá. Anh em binh sĩ liền gọi chúng dậy toan bắt sống đem về, nhưng cả hai vùng chạy toan tẩu thoát, nên bị bắn chết. Xét trong người có khá nhiều tài liệu quan trọng (V.V)

DANG ĐÊM ĐEM DAO ĐI ĐÂU ĐÂY ?

SÀI-GÒN.— Khoảng 10 giờ đêm 4-11, nhân viên cảnh sát đi tuần trên đường Trần hưng Đạo gặp 2 thanh niên trông có vẻ khả nghi liền chận lại xét hỏi, thì thấy trong người có một con dao găm. Hai thanh niên khai tên là Phạm xuân Kh. (26 tuổi) và Nguyễn đình K. (19 tuổi). Hiện Kh. và K. bị tạm giữ để thẩm vấn. (S.S)

(Xem tiếp trang 4)

PHẢI CHĂNG VÌ GIẬN CHÀNG ĐÃ LỖI THỀ XƯA

SAU GIÂY PHÚT ÁI-ÂN NÀNG ĐÂM CHÀNG LÒI RUỘT

GIA-ĐỊNH.— Một vụ đổ máu vừa xảy ra ở Phú Nhuận mà thoạt nghe ai cũng phải ngạc nhiên : chàng và nàng từ Biên Hòa rủ nhau xuống Phú Nhuận thuê phòng ở khách sạn để trao ân đổi ái, rồi nàng đâm chàng thủng ruột. Người trong khách sạn, không ai nghe tiếng la (?). Mãi tới 5 giờ sáng 5-11, người ta mới hay, vội đi báo nhà chức trách.

Chúng tôi mở cuộc điều tra riêng thì được biết chàng tên là Nguyễn văn Cõi (23 tuổi, làm thợ máy ở Biên Hòa); nàng tên là Cao thị Lý (23 tuổi, thợ may, cũng ở Biên Hòa). Hai người yêu nhau từ 7 năm nay và cùng thề non hẹn biển. Thời gian yêu nhau, hai người thỉnh thoảng vẫn xuống Sàigòn thuê khách sạn để cùng nhau thỏa lòng ân ái, sống cảnh giả nhân ngãi non vợ chồng.

Nhưng dường như vì hai gia đình khăng khăng không chịu sao đó, nên sau này cậu Cõi lấy một cô gái khác làm vợ, nhưng vẫn có ý giấu cô Lý. Vì vậy cô Lý buồn phiền cậu Cõi và âm thầm đau khổ cho công lao chờ đợi ngót 7 năm trời.

Đến chiều 4-11 vừa qua, cậu Cõi, vẫn yêu chỉ người yêu cũ chưa biết chuyện gì, rủ cô Lý xuống Phú Nhuận để... lại như xưa. Đêm hôm đó, người ta có nghe hai người cãi lộn (chắc hẳn cô Lý trách cứ cậu Cõi). Thế rồi sáng sau thì người ta thấy cậu Cõi bị đâm lòi ruột, bất tỉnh trên giường. Dường như cô Lý toan tự đâm dao vào họng nhưng chưa kịp thì đã bị bắt. Hiện nội vụ còn trong vòng điều tra. (C.C)

TIN TỎA

CHÉM CHỒNG ĐỂ ĐƯỢC tự do... cờ bạc

(ảnh V.10)

SÀI GÒN.— Chiều hôm qua, bà Lê thị Đá đã bị giải Tòa và bị tống giam luôn về tội toan cố sát chồng.

Bà Đá là vợ một công chức ngụ tại đường Phan đình Phùng, vì thua bạc xin tiền trang trải nhưng chồng không cho nên bày mưu giết chồng. Chồng bà bị chém 4 lát lúc đang nằm ngủ trên lầu, cửa ngõ đóng kín. Nhà chức trách điều tra bà Đá khai không biết gì cả. Sau này nhờ tìm được con dao dấu máu dấu trên máng xối nên bà Đá đành thú tội.

Bà Lý không được tại ngoại

Sáng qua bà Tống thị Lý (bị cáo giết chồng là ông chủ tiệm giầy Nam Việt) cũng bị giải từ khám đường Thủ Đức tới Tòa. Bà Lý được báo cho biết là đơn xin tại ngoại hầu tra của bà đã bị ông Dự Thẩm bác bỏ.

Một tên lưu manh mạo nhận

Công chức cao cấp LƯỜNG GẠT CẢ 100 NGÀN

SÀIGÒN.— Hôm vừa rồi, nhà chức trách mới bắt được một tên lưu manh từng mạo nhận là công chức cao cấp của một cơ quan nọ ở đường Hai Bà Trưng, để lường gạt cả 100 ngàn. Nội vụ như sau : cách đây chừng nửa tháng có một người đàn ông ăn mặc sang trọng, đeo kính cận, tay xách cặp da tới tiệm A.H. ở đường Nguyễn-Trãi hỏi mua nhiều thứ đồ trị giá trên 100 ngàn đồng. Y tự xưng là công chức cao cấp của sở nọ. Sau khi giá cả xong xuôi, y báo chủ tiệm

Xem tiếp N trang 4

ANH VỪA PHÁT MINH thuốc trụ sinh mới tốt hơn pê-ni-xi-lin

LUÂN ĐÔN.— Hôm 4-11, báo «Sunday Times» loan tin Anh đang phát triển một loại thuốc trụ sinh mới hiệu nghiệm hơn cả Pê-ni-xi-lin. Cái lợi của thuốc này là người không chịu được Pê-ni-xi-lin, bị thuốc này công phạt, vẫn có thể dùng loại trụ sinh mới này mà không hề gì. Nó còn có công hiệu chống lại nhiều loại vi trùng độc hay hơn Pê ni xi lin, lại không có chất độc hại cơ thể con người. Loại trụ sinh mới được đặt tên là *Cépalothin* được biến chế từ loại trụ sinh *Cephalosporin C*, loại này rút từ một thứ nấm mọc ở hồ trên đảo Sardaigne. Công trình phát giác loại nấm này do một phái đoàn khảo sát của trường Oxford dưới sự hướng dẫn của nhà bác học Howard Florey, một trong những người đã phát minh ra Pê-ni-xi-lin.

Bị đoạt 35 ngàn hay bị thua bạc?

SÀI-GÒN.— Trong số báo ra ngày 31-10, chúng tôi có loan tin về vụ «ô.T.v.K. thưa 5 người đã đoạt của ông 35.000đ. Nhà chức trách bắt 5 người kia để điều tra thì bọn thú nhận là một tổ chức cờ bạc và số tiền 35 ngàn ông T. khai bị cướp chỉ là tiền thua bạc».

Nay ông Tiêu văn Khang, ở số 183 — Phan Đình Phùng yêu cầu được cải chính rằng quả thật ông đã bị 2 người lạ mặt dùng dao uy hiếp đoạt của ông 35 ngàn (đây là số tiền ông đem theo để toan mua chiếc xe vận tải cũ của một nhà ở hẻm 98 Lê Lai, do hai kẻ lạ mặt kia làm mối giới) Việc này ông Khang đã trình cớ ngay.

Vậy xin đăng tải lời cải chính trên thể theo lời yêu cầu của ô. Tiêu văn Khang.

NGƯỜI TỰ TRỌNG KHÔNG ĐỌC BÁO MƯỢN

LỘC NINH

TRƯỞNG ĐỒN QUAN THUẾ bị V.C. hạ-sát

AN-LỘC — Hồi 5 giờ 30 chiều 1-11, ông Chương ngọc Đức 31 tuổi, Trưởng đồn Quan thuế quận Lộc Ninh (Bình Long), trong khi đi công tác bằng mô tô về hướng Bắc đồn biên giới Miên-Việt, cách quận lỵ Lộc Ninh 15 cây số đã bị một toán Việt cộng phục kích chận xe lại. Nguồn tin thông thạo cho hay, ông Chương Ngọc Đức đã bị Việt cộng hạt sát bằng súng carbine, sau khi ông chống lại chúng không chịu để chúng bắt đi.

MỘT CAN PHẠM TRONG VỤ THÔNG GIAN Ở GIA-ĐỊNH

(ảnh V.10)

Trung sĩ Võ Tất Lộ, người đã làm cho bà L. mê mệt và quên hết...

Tin thêm về vụ lựu đạn nổ ở Cần Thơ

CẦN THƠ.— Trong số báo trước chúng tôi có loan tin : Tối 4-11, một kẻ lạ mặt núp trong bóng tối đã ném một quả lựu đạn vào hai quân nhân Mỹ đang đi dạo mát, quả lựu đạn nổ làm hai quân nhân Mỹ, một tử thương và một bị thương.

Nay chúng tôi được tin thêm, trong lúc lựu đạn nổ còn làm thiệt mạng hai em nhỏ là Trương thiện Đường (9 tuổi) và em Huỳnh văn Kiên (8 tuổi) ngoài ra còn hai em Trương âm Đường (11 tuổi) và Nguyễn bá Tài (8 tuổi) bị thương nặng.

TRÔNG THẤY

Con nhà danh giá không... « gia giáo » !

(Một bà 28 tuổi, con nhà danh giá, lấy chồng làm lớn, đã có 5 con... Bỗng bỏ nhà đi « xây tổ uyên ương » với một chàng trai 27 tuổi !)

Bà danh giá lại lấy chồng « đáng giá »
Ở nhà lầu, người hầu hạ hàng lô.
Suốt cả ngày bà chỉ lái ô-tô
Đi dạo phố những khi chồng ở sở.

Bà danh giá lại « con nhà tử tế »,
Chồng làm to, mặc kệ, chửa hài lòng
Chồng vắng nhà thì có cũng như không.
Bà phải kiếm kẻ « sơ cua » xài đại !

Bà con nòi nghĩa là nòi tốt nái,
Đẻ năm con, còn đẹp gái phây phây.
Ruộng phì nhiêu mà chủ kém tay cày,
Ắt phải kiếm nông phu đủ sức !

Cái nhà tông nghĩa là : chồng như rác,
Giòng « trâm anh » phải kiếm đủ « trâm anh »
Ối gớm ghê cho « con cái nhà lành »
Lấy chồng thế, nở cắm sừng cắm gạc !

ĐỒ NGHỆ

BẠN ĐỌC KHIẾU NẠI

Giếng ở Gò-Vấp VÌ SAO NHIỄM ĐỘC ?

Thư ngỏ kính gửi Đại Úy Quận trưởng Gò Vấp.

Chúng tôi là số dân chúng hiện cư ngụ tại xóm Chùa Phổ Minh và Phước Hòa thuộc vùng hẻm Phan văn Trị xuyên qua đường Lê văn Duyệt (ấp Đông Nhì C) xin khiếu nại như sau :

Từ đầu năm nay nước tại các giếng của chúng tôi bỗng nhiên đổi qua màu xanh lợt. Tuy biết vậy nhưng vì không có phương tiện nên không thể nhờ viện Pasteur phân chất bộ

Xem tiếp B trang 4

Cướp lộng hành
ĐÁNH LIỀN 8 NHÀ 1 ĐÊM
giết chết 3 mạng

BA XUYÊN.— Gần đây đồng bào tỉnh Ba Xuyên phải sống trong cảnh nơm nớp lo âu, như bầy gà con ở gần ổ diều hâu : vì có một bọn cướp thường lộng hành reo tang tóc khắp các xã như không hề biết kiêng nể luật pháp. Đêm 4-11 vừa qua, chúng lại tới xã Song Phụng đánh cướp gần trọn một xã và giết luôn 3 người, vợ

Xem tiếp L trang 4

1 tiểu thương gia hoá điên vì V.C.

PHƯỚC VĨNH.— Đồng bào ở xã Phước Vĩnh hiện đang vô cùng xúc động trước sự đau khổ của gia đình bà Nguyễn thị Năng do bọn V.C. gây nên. Nguyễn bà Năng là một tiểu thương gia ở xã nói trên, ngày 11-10, đi Biên Hòa mua hàng về, đã bị bọn cộng phỉ chận đường cướp sạch của cải trên 45.000 đồng. Đang không bỗng bị sạt nghiệp, bà Năng đâm bị cuồng trí, không làm ăn để nuôi gia đình được nữa. Trước sự đau đớn ấy, đồng bào trong xã đã kẻ ít người nhiều đóng góp tiền giúp gia đình bà Năng chút vốn để gây dựng lại cơ nghiệp. Và, càng xúc động bao nhiêu trước thảm cảnh nay, đồng bào càng căm thù giặc Cộng bấy nhiêu. Lòng căm thù ấy được thể hiện bằng hành động tương trợ nạn nhân.

Ngôn, Sơn, Luận LẠC VÀO TỬ ĐỊA

TRUYỆN PHÓNG TÁC
Tranh của họa sĩ TRẦN-VŨ

TƯ LÀNH VÀO DÂN-VỆ

Tranh của họa sĩ VĂN-HIẾU

Chông gian thương

(Tiếp theo trang 3)

ăn lấm vào vốn mà bên Song Lập vẫn chẳng đầu hàng.

Lìn Séng sốt ruột và cáu kỉnh lắm. Không dè cờ giỏi gặp tay cao. Thật là kỳ phùng địch thủ !

Những người được hưởng lợi trong sự tranh đấu của tay đôi này dĩ nhiên là hành khách, giá đã hạ lại còn được chào mời rất ư là lịch sự; xe nào cũng vậy chạy rất mau (nguy hiểm) đi rất đúng giờ, họ còn chờ đợi xem bên nào xung phong đóng vai Bạch Thái Bưởi thời nguyên tử : mời khách hàng đi xe ga-tuýt và biếu thêm gói thuốc lá.

Lìn Séng không dám. Song Lập cũng không dám. Nhưng nếu bên nào khơi mào, bên kia cũng dám ăn thua đủ. Trận đấu thật là gay go, thật là hấp dẫn, nhưng chú không dám coi là hào hứng, chú đã ngán, từ chỗ ngán đến chỗ sợ nhất là đối phương của chú đái thọ khách hàng không kém gì chú ! Lại còn tung ra khẩu hiệu : *«ta về ta tắm ao ta...»* được đa số người Việt thức thời hưởng ứng.

Nhiều lúc Lìn Séng đã có ý nghĩ: *«Phen này ta đến sạt nghiệp, mang hai bàn tay trắng về nước mất»*. Ấn tượng về nước cứ lởn vởn trong tâm tư làm hắn xẹp lép chiếc bụng phệ một cách rõ rệt, đồng bào của hắn đâm thương hại và ái ngại cho hắn. Họ cũng sẵn lòng và tích cực ủng hộ hắn bất kỳ lúc nào, song tiếc thay con số của họ không có bao nhiêu và dĩ nhiên phải tuân theo định luật thiểu số phục tòng đa số.

Về nước, ơ nhỉ, hắn về nước nào bây giờ ? Về cố hương ư ? Hắn làm tợ không hay, làm thầy không biết đem bầu đoàn thê tử về uống nước lã sống được sao ? Về lục địa ư ? Chu choa, hắn dầu có bám một cháu bảy mươi đời Mao diên Thọ. Cái bụng đầy ắp mỡ của hắn vác ra công trường của kế hoạch *«bước nhảy vọt»* để... triển lãm à !

Hắn lẩm bẩm luôn miệng *« sĩ cô nhần, sĩ cô nhần»*... Hắn liền về thủ đô vấn kế tôn sư Tiểu Gia Cát. Tiểu Gia Cát là mệnh danh của một tên quân sư chính hiệu quạt lông đã từng hiến cho những gian thương như hắn lắm kỳ mưu diệu kế khiến cho bao người không phải giòng dõi của Bàng Hồng, Tôn Tử khuynh gia bại sản. Chính Tiểu-Gia-Cát đã chỉ đường cho hắn làm một nghiệp vụ gian xảo thâm hụt công quỹ của chánh phủ những số tiền quan trọng. Nguyên thời gian gần đây, nhất là thời gian bọn cướp còn hoành hành chuyên môn chận xe đò bóc lột hành khách, các thương gia, buôn bán, không dám đem theo những số tiền kếch sù trong người, thường phải gửi qua Bưu-cuộc. Thấy đó là một mối lợi lớn, hắn bèn thay thế hầu nhà giấy thép lãnh việc gởi tiền, tất nhiên tốn phí nhẹ hơn của chánh phủ. Ai có tiền đưa cho hắn, hắn biên cho một mảnh giấy nho nhỏ lên lấy lại đủ số tại chi nhánh của hắn tại Saigòn. Thật là giản dị và tiện lợi, người có tiền còn đỡ tốn công tốn tiền xe ra nhà Bưu-điện và đỡ mất thì giờ vì đến lấy tại nhà y lúc nào cũng được. (*Lúc này đã có đường hàng không tiến đương như mối lợi bất chánh của Lìn Séng đã giảm bớt*).

Trở về cuộc tranh đấu gay cấn với Song Lập, lần này hắn lại lãnh kế của gian manh Tiểu gia Cát. Tên này chỉ cho hắn có một cẩm nang gồm mấy chữ « *Lùi một...tiến ba* » nghĩa là chịu lùi một bước để sẽ tiến lên 3 bước.

Y kế thi hành, Lìn Séng tung ra tin hắn chịu thất bại vì không đương đầu nổi với đối phương.

Hắn cho dần từng chiếc xe nghỉ chạy, bữa nay một chiếc, bữa mai một chiếc, chỉ để 1/3 số xe gọi là cầm chừng kiếm lời chút đỉnh đủ chi dụng trong gia đình.

Nhân công của hắn phân tán đi nơi này nơi khác, có một số vừa tài xế vừa lơ xin làm với Hãng xe Song Lập. Họ cũng được thâu dụng vì là những kẻ làm với Lìn Séng lâu năm có kinh nghiệm đường trường, có tài lấy khách.

Cuộc chạy đua tạm coi như chấm dứt, thắng lợi rõ rệt về phía xe Song Lập. Và cũng từ ngày đó, hành khách lại phải trả theo giá 120đ như cũ. Ông chủ Song Lập mỉm cười đắc chí. Theo ông lúc đó, nghĩa là lúc ông mở rộng hầu bao dụng binh, ai dám bảo người Việt mình không đủ bản lãnh dành lại mối lợi trong tay người ngoại quốc ?

Nhưng, không hiểu tại sao lại vấn có chữ nhưng oan nghiệt ? cái mừng thắng trận của ông chẳng kéo dài mấy nỗi. xe của ông toàn những xe tối hảo mà cứ giở quẻ, năm ngày ba tật. Xui xẻo hơn nữa, trong vòng có một tuần lễ gây ra ba tai nạn tầy đình một chiếc lâm xập cầu chánh phủ. một chiếc chổng 4 vó lên trời với trên 20 hành khách bị thương nặng nhẹ và một xe dụng quán xá, một vài hành khách chết.

Thêm vào đó, hành khách lại nuôi luôn ta thán với ông người thì bị nhân viên đối xử vô phép , người thì bị mất mát lầm lộn hành lý.

Ông than trời như bộng, và chỉ còn biết đổ tại số phận mình không tốt, không hạp với nghề vận tải.

Và, hậu quả mọi người đã biết, ông Song Lập đình chỉ hoạt động, còn vài ba cái xe bán nốt để lo việc kiện tụng bồi thường nhân mạng, xây cầu đền cho chánh phủ.

Ngôi sao Song Lập sa lặn, tất nhiên tướng tinh Lìn Séng xuất hiện, chói sáng, có phần hơn trước.

Hắn thâu dụng tất cả số nhân công cũ, riêng một số kỳ cựu được tăng lương khá khá. Lìn Séng bảo rằng họ đáng thưởng vì có đã trung thành không quên chủ cũ. Kể từ đấy, hãng xe Lìn Séng lại độc quyền chạy đường hậu giang — thủ đô, chẳng mấy chốc hắn sẽ bồi bổ được cơ nghiệp và chiếc thân bị thịt, vừa bị sứt mẻ gầy mòn trong thời gian vật lộn.

Nếu ai lưu ý tò mò, hẳn còn sẽ thấy cuối mỗi tháng vợ anh tài xế xe Song Lập, gây tai nạn chết người kể trên kia hiện còn đền tội trong khám Chí Hoà, đến nhà hắn nhận khoản tiền lương như khi chồng còn làm việc với hãng thêm chút đỉnh số phí mua thực phẩm tiếp tế cho chồng.

Người đàn bà này mỗi lần nhét kỹ mấy ngàn đồng vào hầu bao không quên cảm tạ, ngỏ lời khen ông chủ Lìn Séng có cái bụng vừa to, vừa tốt ! ?

Đông-Đô, Thị-Nại-Am soạn — *Bản dịch của* TỨ-VI-LANG
SỐ 59 — Kim-Thánh-Thán phê-bình — Thầy-Gòn chú thích

(Tiếp theo)

Người ấy liền gọi Tửu bảo lên, bảo đi mời luôn. Tửu-bảo ra đi độ chừng cạn chén trà thì mời được Tiết-Bá về quán. Đổng-Siêu bảo bạn :

— Có quan-nhân đây tìm tôi tới nói chuyện !

Tiết-Bá hỏi người ấy :

— Dám hỏi : đại-nhân cao-tính là gì ?

— Lát nữa xin thưa, giờ hãy mời nhị vị xơi chén rượu đã !

Tửu bảo liền rót rượu. Ba người uống được mấy chén, bỗng người lạ lần tay vào áo rút ra mười lạng vàng, đặt lên mâm, nói :

— Thưa nhị vị Đoan-công, mời vị hãy vui lòng nhận cho năm lạng, để chúng tôi được phép quấy phiền một việc...

Hai công-nhân cùng nói :

— Chúng tôi chưa hân hạnh được biết ngài, sao lại cho vàng thế này ?

— Có phải nhị-vị lãnh trách nhiệm đi Thương-châu không ?

Đổng Siêu gật đầu :

— Thưa phải. Hai chúng tôi vâng lệnh bản-phủ, áp giải Lâm-Xung tới đó.

— Nếu vậy, phiền hai ông giữ cho việc quan hệ này... Chẳng dấu gì, tôi chính là Lục-Khiêm, làm Ngu-hầu và là người tâm-phúc của Cao-Thái-Úy đây...

Đổng-Siêu, Tiết-Bá nghe đến tiếng «Cao-Thái-Úy» thì vâng vâng dạ dạ nói :

— Nếu vậy, chúng tôi đâu dám cùng ngồi với Ngu-Hầu ?

Lục-Khiêm bèn hạ giọng nói :

— Hẳn hai ông dư biết Lâm-Xung là kẻ đối đầu thù nghịch với Thái-Úy. Nay người sai chúng tôi đem mười lượng vàng này tới tặng, mong nhị vị nhận cho và giúp Người việc tối hệ tối mật là : Chẳng cần đi xa lắm, cứ đến quãng đường nào vắng vẻ hẻo lánh, thì kết liễu mạng Lâm-Xung đi, rồi tới Lạc-thành xin giấy hồi trạng mà về. Nếu Phủ Khai-phong có hỏi, Thái-úy ngài sẽ che chở cho, chẳng ngại lôi thôi gì hết.

Đổng Siêu băn khoăn nói :

— Làm thế sợ không ổn ! Trong Công-văn của phủ Khai-Phong đã nói rõ là: «giải tù đến Thương-châu» chứ đâu có bảo giết tù đi ? Tù nhân này lại đang tuổi tráng kiện, dầu đã giả láo mà bảo có thể khai rằng hắn ốm đau chết ở dọc đường? Nếu ra tay, sợ khi bị cật vấn, chúng tôi không trả lời được thì nguy !

Nhưng Tiết-Bá chặc lưỡi bảo Siêu :

— Bác Đổng quá lo xa làm gì thế ! Hãy nghe tôi nói đây : Cao-Thái-úy dù có bắt chết, anh em mình cũng phải chết nữa là ! Huống chi người đã phải sai Quan-nhân tới, lại tặng vàng cho ta ? Bác đừng nghi-ngại nữa, chúng ta hãy chia nhau đi Vị nể mà giúp người, được chút cảm-tình, ấy là anh em mình có hy-vọng được người chiếu-cố thêm sau này ! Cứ lựa chỗ nào có rừng cây rộng lớn mà vắng vẻ hiểm ác thì đưa nó vào mà giết quách đi là xong !

Dứt lời, Tiết-Bá vớ ngay năm lượng vàng đút túi, rồi bảo Lục-Khiêm :

— Quan-nhân cứ yên lòng. Nhiều lắm là năm trạm đường, ít thì vài ba chặng, chúng tôi thế nào cũng giải quyết được !

Lục-Khiêm hớn hở nói :

— Tiết-Đoan-công thật nhanh trí ! Vậy lúc nào họ thủ xong, xin nhớ xẻo lấy miếng da mặt Lâm-Xung, chỗ có thích dấu «Kim-ấn», đem về mà chứng thực, tôi sẽ xin Thái-úy tặng nhị-vị thêm mười lượng nữa. Chúng tôi ở nhà mong đợi tin mừng (1) đấy. Xin đừng để lỡ cơ-mưu !

Nhắc lại, đời Tống có luật : ai phạm tội đi đầy thì bị thích chữ vào má. Nhưng sợ lòng người cảm hận thâm thù, nên gọi những vết rạch ở mặt ấy là dấu «Kim-ấn» (nghe có vẻ long trọng, không ba khắc). Ba người uống rượu một hồi rồi Lục-Khiêm gọi tửu-bảo tính tiền trả. Ra khỏi quán, chia tay ra về. Đổng-Siêu, Tiết-Bá đem vàng về nhà cất cẩn thận, rồi đeo hành lý, cầm cây «Thủy hỏa côn», đến phòng sự-thần áp giải Lâm-Xung lên đường. Ra khỏi thành Đông-kinh, đi được hơn 30 dặm thì trời tối, phải nghỉ trọ. Thời ấy, phàm có công sai áp giải tù nhân, dọc đường ghé vào trọ, thì chủ quán không được lấy tiền phòng. Tối hôm đó, Đổng, Tiết đưa Lâm-Xung vào khách-điếm ngủ một đêm. Sáng hôm sau thức dậy thổi lấy cơm nước ăn uống, rồi lại tiếp tục đi Thương-châu. Gặp tiết tháng sáu, trời đang nóng dữ. Lâm-Xung bị trận đòn vừa mới đỡ đau, bây giờ đi đường xa dưới nắng gắt, vết thương lại sưng tấy lên. Hơn nữa, chàng là người mới bị đòn lần thứ nhất trong đời, nên xương thịt đau nhói, cứ bước một bước lại chùn một bước, không thể nào đi nhanh được. Đổng-Siêu, Tiết-Bá giận dữ gắt :

— Sao mà ngu thế ! Đường đi Thương-châu hơn hai ngàn dặm, mà ngươi cứ «dần rượu» thế này, thì bao giờ đến nơi ?

— Hai ông thương tôi với. tôi làm việc trong phủ Thái-úy vốn được dầy đủ nhàn thân, không quen đi xa vất vả. Nay vừa bị đòn đau, vết thương phát tấy, trời lại nắng nôi... Xin hai ông cho phép đi chầm chậm vậy.

Đổng-Siêu gắt ầm lên :

— Có đi mau mau lên không ? đừng leo lẻo cái mồm nữa !

(Còn tiếp)

(1) «Tin mừng»... giết người ! Mở miệng như thế, quả là giống sài lang bẩn thỉu !

Khi mang thai nghén, để giúp quí bà đầy đủ sức khỏe, quí bà hãy dùng thuốc :

BỔ-HUYẾT DƯỠNG-THAI
QUẢNG - AN - HÒA

Hiệu nghiệm để Bổ-Huyết dưỡng thai, ngủ yên khỏe khoắn, không mệt, khi sanh đẻ mau mắn, em bé cứng mạnh. (có bán ở các đại lý Việt Hoa). Tổng phát hành Nhà thuốc QUẢNG-AN-HÒA 169 Lê-văn-Duyệt Saigon — LY-TRÁC.

Kinh. số 203 ngày 31-7-62.

THUỐC **TRỊ GAN** QUẢNG AN HÒA (số 1)

TRỊ : đau gan, yếu gan, yếu mật, táo bón, mất ngủ, ngứa, nổi mề đay, nổi mụn ở mặt, ăn chậm tiêu.

Và khi hết bịnh, nên tẩm bổ, gan, dùng

THUỐC **BỔ GAN** QUẢNG AN HÒA số 2

Tổng phát hành : nhà thuốc Quảng an Hòa 169 Lê văn Duyệt Saigon. LY-TRÁC (có bán khắp nơi).

Kinh. số 200 ngày 31-7-62.

THUỐC BỔ THẬN:
CƯỜNG THẬN TINH *Quảng an Hòa*

TRỊ : Đau thận, suy thận, đau lưng, đái đêm, ù tai, mờ mắt, bải hoải, mỏi mệt, di mộng hoạt tinh, suy yếu cơ thể, ăn ngủ thất thường.

Tổng phát hành : Lý - Trác, nhà thuốc Quảng - An - Hòa 169 Lê-văn-Duyệt Saigòn (có để bán ở các đại lý Việt-Hoa)

Kinh. Số 196 ngày 31-7-62

MINH-TRIẾT

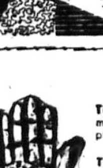

— Chuyên xem **CHI TAY** và **TƯỚNG MẠO** để đoán rõ vận-mệnh cùng mọi sự tương lai, hạnh phúc...

— Truyền dạy toàn khoa **TIÊN TRI DỊCH SỐ** và khoa **NHAM-ĐỘN** là môn huyền bí sâu xa của thánh-nhân để lại.

— Hộ thỉnh phép **THÁI CỰC ĐỒ** để bảo hộ thân mạng (không nhận giúp các việc bất chính).

254 đường Minh Mạng — Chợ-lớn
Khu Vườn Lài

ĐỌC VÀ CỔ ĐỘNG NGÔN-LUẬN
TỜ BÁO HỮU-ÍCH CỦA GIA - ĐÌNH QUÝ BẠN

BỨC ĐIỆN TÍN...

(Tiếp theo trang 3)

đánh mật điện về tòa soạn xin chiếc máy ảnh. Và sau khi nhận được mật điện, tòa soạn đã cấp tốc gửi sang cho Caldwell khẩu súng lục. Ngày 17-1-1898, Caldwell nhận được súng do tòa lãnh sự Mỹ tại La Havane bí mật chuyển giao. Nhưng có một điều vô cùng ác nghiệt : súng không đạn, Lúc chuyển súng cho Caldwell lãnh sự Mỹ không hề biết đến có đạn hay không. Vì vậy, khi biết, Caldwell không hề đòi hỏi ở viên tùy viên quân sự, anh nghĩ rằng mình nên tự giải quyết lấy. Anh lập tức đánh thêm một mật điện nữa về để xin đạn.

Nhưng trong quy ước được đặt ra giữa anh và tòa soạn dầy 9, 10 trang giấy không hề có mật mã của chữ « đạn súng lục ». Sự sơ xót này không đáng trách vì ai có dự liệu rằng chàng phóng viên Caldwell phải dùng đến súng lục phòng thân đâu, cuối cùng, Caldwell nghĩ rằng : nếu « máy ảnh » đã được gọi thay cho súng lục thì chắc hẳn « kính ảnh » có thể gọi thay cho đạn. Người dịch tin ở tòa soạn thông minh chắc phải hiểu chữ mới này ngay. Nghĩ vậy Caldwell đánh mật điện đó về. Và bức mật điện với hai chữ quái ác : « kính ảnh » đã mở đầu cho những sự rắc rối sau này.

(Còn tiếp)

TAM TINH HẢI CẦU BỔ THẬN HOÀN SỐ 2

Trị MỘNG-TINH, DI-TINH HOẠT-TINH, THANH-PHẾ, BỔ THẬN, BỒI-TINH và BỔ BỔ SỨC LỰC.

Có 2 loại : hoàn mật và viên dẹp. Đồng giá : 32$50. Nhà thuốc Bắc nào cũng có bán.

VÕ-VĂN-VÂN
Dược -Phòng
201-211 Nguyễn-thái-Học
— SAIGON —
Kiểm-nhận B.Y.T. số 155

PHỔI

Yếu hay khạc nhổ, đàm nhớt, khó thở, nhiều đàm rang ngực, đái đêm, hồi hộp, yếu tim, khó ngủ, kém ăn, tự nhiên sút cân, đau lưng ưa mệt, uống BỔ PHẾ LINH ĐƠN Loại A THỤY LÂM..

Có bán tại : THỤY LÂM 191 Gia-Long Saigon. 131 Võ-di-Nguy Phú-Nhuận, Phước Linh 10bis Khổng - Tử Chợ-Lớn 281 Phan đình Phùng Long xuyên — Đông-Hòa 119 Lý-thường-Kiệt Phan-Thiết, 72 Nguyễn Huệ Mỹ Tho, Vạn sanh Đường 7 Hùng Vương Nà Đẵng—4 Lê văn Lê Biên Hòa—Ngọc Hiền 28 DuyTân Kiên Giang 2 Phan thanh Giản Sa Đéc — 59 Chi Lăng Châu Đốc.

Kinh. số 207 ngày 31-7-62

TỪ CHUNG phóng tác

Ổ KIẾN

(Tiếp theo)

Tiếp tục mô tả ổ kiến, bé Ngôn táo bạo ví ổ kiến xây cao trên mặt đất với Kim Tự Tháp. Giáo sư Kiến không gạch mà cũng không sửa, vì lẽ so kích thước thì Kim Tự Tháp cao thế nào đối với người, ổ kiến cũng cao như thế đối với kiến.

Bé Ngôn viết :

«Khi ổ kiến đã làm xong trông giống như Kim Tự Tháp. Phần ở trên mặt đất là thượng tầng cơ sở, và phần dưới mặt đất là hạ tầng cơ sở.

« Tại những khu rừng ẩm ướt mùa mưa lũ kéo dài đến năm sáu tháng, đất ướt sũng quá, kiến không thể làm tổ dưới đất được. Cành cây và lá lại quá xum xuê che kín hết ánh nắng mặt trời. Kiến đành phải làm ổ trên cây.

Kiến lấy bùn viên lại thành những hòn đất nhỏ, khuân lên tận chỗ chạc cây cao, làm một ổ tròn bằng quả banh da. Rồi đào đường hầm ngăn ra thành từng phòng.

« Mới trông người ta tưởng rằng nếu gặp mưa to thì đất sẽ rã ra, ổ kiến sẽ bị tiêu hủy. Tưởng thế là lầm. Kiến khôn ngoan và lo xa đã trồng cây con ở trong ổ. Rễ cây chằng chịt giữ chặt đất lại chẳng khác gì dân quê ta lấy đất trộn với bùn và rơm để làm vách.

« Gặp nơi toàn đá, thì kiến cũng xây ổ kiến bằng đá như người. Chắc nhiều bạn đã được thấy ổ kiến đào dưới tảng đá lớn. Ban ngày mặt trời sưởi ấm tảng đá, đến đêm tảng đá lại tiết khí nóng khiến ổ kiến đỡ lạnh và đỡ bị ẩm.

« Cũng giống như người, kiến bao giờ cũng đặt cửa hang theo hướng Đông Nam để được hưởng ánh sáng ban mai. Ở miền núi, kiến làm ổ giữa lưng chừng đồi để tránh ánh nắng chiếu thẳng xuống đất vào buổi trưa. Như thế mới bảnh mắt kiến đã đủ ánh sáng để làm việc mà buổi trưa lại không bị ánh nắng gay gắt đến độ phải nghỉ việc.

« Cũng như người, kiến biết xây hai tổ, một nhà nghỉ mát để ở vào mùa hè, và một nhà kiên cố để ở vào mùa đông. Mùa rét kiến rút xuống hốc đá, hay chui vào thân cây, đến mùa xuân mát trời mới chuyển ổ ra đồng ruộng, vừa nắng ấm lại vừa sẵn thức ăn.

« Có loại kiến còn biết nhai rập cây cối, hoa lá, rồi lấy nước dãi dán liền lại thành một thứ vừa như cát trộn với vôi hay xi măng. Hễ một xã hội càng văn minh thì sự kiến trúc càng phát triển. Loài người biết dùng mọi dụng cụ để xây nhà nhưng kiến chưa tiến bộ bằng loài người, nên chỉ biết theo linh tính thay thế cho dụng cụ.

Ví dụ như kiến muốn làm ổ bằng lá. Nhưng kiến không có lạt để buộc lá cây lại với nhau. Kiến bèn mang những con bọ sắp nhả kén bắt chúng nhả tơ để ghép lá liền vào nhau. Khi hai tàu lá cách xa nhau cần phải dán liền lại, đoàn kiến quân tự bắc thành bắc cầu nối, con nọ bám chắc lấy con kia. Khi con kiến đầu đàn tới lá bên kia rồi thì cả đoàn kéo hai tàu lá sát lại với nhau, và một con kiến quân mang con bọ kiến tới tàu lá, lấy răng kẹp con bọ bắt nó nhả tơ để khâu hai tàu lá.

Làm xong công việc này con bọ được đưa về ổ, và được chăm sóc rất chu đáo, vì nó hết tơ kéo kén, nên lúc lột xác sẽ gặp nhiều khó khăn hơn.

Kiến làm ổ bằng lá

(Còn tiếp)

SỐ 59 — Truyện dã sử của Tinh Đẩu Nguyễn-Dương-Văn

CHƯƠNG 9

Cuộc điều tra gay go khám phá hung thủ hạ sát Bí thư Chánh-Liêm-Phóng

(Tiếp theo)

Trước khi nói đến Arnoux, vì uất ức không kiếm ra manh mối cái chết của viên bí thư đã phát diện 5 ngày, phải dùng chuyến xe tốc hành riêng đưa đi LàoCai trên Chapa điều dưỡng, xin hãy trở lại một đoạn ngắn, nói về số phận Thảo Long đồng tử, sau khi hạ sát Morigny. Trong khi gần ba chục thám tử khám xét, tìm kiếm chụp hình và quay phim khắp nơi cùng vị trí các đồ vận trong phòng kể cả bàn giấy Arnoux ngồi làm việc và thi thể Morigny.v.v. thì trong cụm bông bạch, Thảo long đồng tử đang nằm yên không cục cựa... Hai lần, có hai thám tử đã nhấc bình bông ngắm, song không ai thấy « hứng » thưởng hoa lúc đó nên may hai thám tử không áp mũi ngửi... (nếu ngửi, chắc chắn cả hai đã chịu chung chung số phận với viên bí thư, bí mật này bị lộ, và Thảo long đồng tử đã khó thoát tay bọn mật thám).

Trong sở Liêm Phóng, sáng hôm xảy vụ chết ly kỳ này, tất cả nhân viên đều nhốn nháo, nhất là các A-dăng ta. Nguyễn-khắc-Tuân cũng vờ làm vẻ bị xúc động như ai nhưng trong lòng rất hậm hực vì thấy Arnoux không bị chết.

Trưa đó, tan sở, Tuân về thẳng nhà, vừa bước qua ngưỡng cửa, bên trong có tiếng cười quen thuộc của nhà Sư vọng ra :

— Hoan hô đồng chí đã thành công !

Tuân nghe Sư Trạch nói vậy, lắc đầu :

— Tên bí thư đã chết thế mạng cho nó rồi !

Sư Trạch biến sắc sững sốt :

— Ủa ! sao lạ vậy !

Tuân kể lại tự sự các việc đã xảy ra, mà rằng :

— Vì được điện thoại trên Phủ Toàn Quyền đòi phải lên gấp ; và chưa rảnh để ngửi bông vội kêu bí thư sang. biểu ngồi trên ghế và làm việc đang theo rồi điện thoại vụ Laudet ở Quảng Yên. Bởi vậy, Morigny mới chết. Sau khi rời khỏi phòng để lên Phủ Toàn Quyền, không dè Arnoux đột nhiên thấy bị đau bụng phải đi cầu, 20 phút sau sắp sửa lên xe thì trên lầu ba tên bí quay lăn chết. Từ đó đến trưa các thám tử, thanh tra Âu tập trung trong văn phòng để tiến hành việc điều tra tìm hung thủ.

Nói đến đây, Tuân bỗng ngừng lại, như vụt nhớ đến việc gì quan trọng, bèn hạ thấp giọng hỏi :

— Quên ! còn «Đồng tử» bây giờ phải nghĩ cách nào giải cứu ra khỏi phòng đó chớ ?

Sư-Trạch mỉm cười, đáp :

— Đành phải đợi sáng mai, tôi sẽ tới đó đón đồng tử ! Đồng chí khỏi lo ! Nay muốn lưu ý đồng chí việc này : từ bữa nay, bọn tham mưu Liêm phóng sẽ ra sức gắt gao tìm thủ phạm. Công cuộc điều tra của chúng chắc chắn sẽ gay cấn lắm ! Vậy phiền đồng chí hãy theo rõi và hàng ngày, tôi sẽ tới đây sau giờ làm việc, để gặp đồng chí kể cho nghe công cuộc điều-tra của chúng tiến đến đâu ?

Tuân gật đầu nhận lời; Sư Trạch bèn ghé bên tai, dặn dò lát lâu mới ra về.

Sáng hôm sau, theo thường lệ, người tùy phái lầu ba đốc thúc hai «nhà phu» lao công quét dọn, lau chùi các buồng, và thay vứt các cụm bông xuống bồn rác trong sân, đổ vào thùng bưng ra cửa, để xe rác thành phố tới lấy đi.

Cũng theo thường lệ, sáng sáng, từ hôm có hồng bạch, Tuân vẫn vào sân sau, nhặt nó bỏ vào một chỗ, lúc tan tầm ra lấy, bọc vào tờ báo mang về. Sáng đó Tuân cũng lấy cụm bông héo, song đến gần 9 giờ. không biết nghĩ thế nào, chàng cầm nó đi ra cổng, liệng lên mặt thùng rác của sở, đồng thời từ trong tay Tuân rơi ra một cái móc tai, tớt nằm chình ình trong cụm bông héo.

Tuân vừa trở vào sở làm việc thì bên ngoài, từ phía Khu Đấu xảo, một bác phó cạo đi lại, tay xách hòm đồ nghề, thất thểu theo lề đường tiến đến phía thùng rác... Đi đến ngang thùng bác phó cạo đứng lại, chăm chú ngó vào đường như thấy một vật gì trong đó. bèn cúi lượm lên, lanh tay mở hộp đồ, bỏ chiếc móc tai nào. Công việc làm rất mau lẹ, phòng gác cổng sở Liêm Phóng cách đó 10, 12 thước, không biết bác phó cạo vừa lượm bỏ vào hộp đồ vật gì ?

Không nói ra, bạn đọc cũng đoán bác phó cạo là Sư Trạch. Còn Tuân liệng cụm bông vào thùng rác trước sở, và cái móc tai Tuân cầm trong tay rớt theo, chính là để đồng tử thảo long cuộn khúc vào cây móc tai động lát sau. Sư Trạch tới, lượm lên êm nhẹm, hơn là để «đồng tử» nhảy vô trong hộp đồ, một sự việc người xung quanh lẽ ngó thấy. Sự lượm chiếc móc tai có đồng tử cuộn chặt như sợi nhợ cuốn quanh cái que, không phải là một sáng kiến ngẫu nhiên để « giải tỏa » đồng tử khỏi cụm bông trong văn phòng. Hành động này đã được luyện tập tinh thục tại Bạch Viên tự do Phó văn Trường Giáo và Sư Trạch đã tính toán kỹ lưỡng trước rồi. Khi đồng tử theo cái móc tai luồn qua khe tay lanh lẹ của Sư Trạch, nhảy vào trong hộp đồ hớt tóc, thì vị sư bấm luôn cựa gà điều động cái đáy giả tụt sang bên để «đồng tử» chui xuống nằm yên trong ổ cỏ êm mát.

Chỉ đầy 10 giây đồng hồ «đồng tử» đã dang nằm gọn trong cụm bông úa trên đống rác được Tuân mang cụm bông liệng vào thùng đồng thời vứt cái móc tai trên cụm bông để đồng tử cuốn khúc vào đó rồi luồn qua khe tay Sư Trạch, nhảy lọt vào đáy hộp đồ nghề. Làm xong, bác phó cạo thản nhiên tiến qua hai vọng gác sở mật thám và biến dạng ở đầu góc lộ Grambetta—Jauréguiberry.

Nói về Arnoux và bọn tham mưu sở Liêm phóng, từ bốn bữa nay vẫn chưa khám phá ra hung thủ, chưa xác chứng được rõ nguyên nhân cái chết kỳ bí của Morigny. Họ vẫn sa lầy trong hai thuyết giả định : Morigny chết vì bệnh tật và Morigny chết vì bị ám sát ? Nhưng về giả thuyết chết bệnh, viên luật y cũng không dám đoán quyết, trên vi bằng, là chết vì bệnh gì? Còn giả thuyết chết vì bàn tay một kẻ vô danh bí mật, bọn tham mưu cũng vẫn chưa xác định được hung thủ đã dùng thứ vũ khí cào để hạ sát (căn cứ vào sự khám nghiệm cái nốt đỏ bên mũi trái và tâm thất tim bên phải, bọn Liêm phóng vẫn chưa biết rõ đó có phải là thương tích gây nên cái chết chớp nhoáng này không?) Thiệt là bí hiểm!

Song đến ngày thứ năm việc khám phá thủ phạm hạ sát Morigny, cuộc điều tra hầu như hoàn toàn bế tắc.

Chợt Arnoux vụt xảy ra sáng kiến thẩm cung tỉ mỉ các nhân viên tòng sự trong sở, hy vọng may ra được ánh sáng nào hữu ích chăng ?

CHƯƠNG 10

Vụ thẩm vấn Nguyễn khắc Tuân làm náo động Ám sát đoàn và Bạch viên Giáo

Nghĩ vậy, Arnoux bấm chuông bồi thanh tra Des Champ sang và trao phó chỉ huy cuộc vấn cung các nhân viên trong sở, bắt đầu từ lầu 3 xuống đến tầng chệt, và hạ lịnh phải kết thúc xong trong hạn tối đa 3 ngày... Nhận được lịnh này. Des Champs bắt tay luôn vào việc. Nhân viên thứ nhứt được hỏi cung là tùy phái già lầu 3 hằng ngày thường phụ trách việc quét dọn lau chùi các phòng thượng tầng (ngoài ra còn tiếp khách xin yết kiến Chánh Giám Đốc, và sáng sáng đón nhận, thay bông cắm bình trong văn phòng Arnoux).

Áp dụng đúng thủ tục cổ điển vấn cung, lập vi bằng để tình thượng cấp, thanh tra Des Champs khởi sự cho gọi đến phòng từng nhân viên, thứ tự theo mức độ quan trọng và liên hệ đến vụ chết ly kỳ Morigny, tỉ mỉ hỏi từng người : ghi tốc ký tường tận từng chi tiết sự việc nhỏ nhoi xảy ra suốt thời gian buổi mai ngày phát giác vụ án mạng.

Đứng đầu các nhân viên được lịnh tới phòng Tư pháp của Thanh tra Des Champs là ông tùy phái già ngồi chiếc bàn nhỏ gần cửa Văn Phòng Giám Đốc ; hôm xảy ra vụ chết bí hiểm, ông đã nhận cụm bông do Tuân trao và đã nói với ông là cụ già đưa bông Sở Ươm Cây đã nhờ đưa hộ lên lầu cho ông đặng mang vô cắm bình... Sau khi rành rẽ cung khai các việc xảy sáng bữa đó, người tùy phái tất nhiên khai việc Tuân đưa bông lên cho ông. Nói đến đâu, thanh tra ghi chép đầy đủ vào bản điều tra, đoạn nhỏ nhẹ hỏi :

— Ông lão Sở Ươm Cây đưa bông tới Sở, hàng ngày vẫn nhờ Tuân đưa lên như vậy sao ?

(Còn tiếp)

Mỗi ngày MỘT TRUYỆN

HÂM MỘ NGHỆ THUẬT

Truyện của Lê Đ.

Sau khi mở tiệm buôn kính bị thất bại, nhân vật Tư Cùn xoay mãi không ra một nghề gì nhàn hạ dễ làm. Đã có lần Tư Cùn định học nghề thám tử điều tra. Hồi này thỉnh thoảng lại có án mạng vì tình, vì tiền, số người điên khùng vác dao chém đồng loại không hiếm. Cái khó khăn khiến Tư Cùn ngại theo nghề này chính là vì việc tìm thủ phạm có vẻ dễ quá. Có tên làm bậy xong thì hùng hục bỏ trốn, có tên thì không thích chuyện ly kỳ gay cấn, muốn cái gì cũng rõ ràng, minh bạch nên vừa gây án mạng xong là vác dao đi...đầu thú, ngồi tù. Một vài kẻ tỏ ra khôn ngoan, thì hành thủ đoạn một cách gọn gàng nhưng để sót lại hàng trăm dấu vết buộc tội, cảnh sát đếm không xuể. Có vụ được các báo hàng ngày vờ vịt làm ra vẻ bí mật, rùng rợn, đăng những bài điều tra lai rai được vài hôm rồi họ cũng chán quá kết luận trúng tủ ngay thủ phạm. Thám tử khỏi cần mất công điều tra, cứ nằm nhà coi báo là đủ.

Tư Cùn buồn rầu tìm đến một bà cô họ ở nhờ ít lâu cho qua cơn « anh hùng vị ngộ ». Nhưng nếu cứ ăn xong rồi lại nằm kềnh để chờ bữa cơm tiếp theo thì cũng kỳ. Bà cô đâu phải là một bà thánh nên thỉnh thoảng bà cũng đáng cho Tư Cùn một cái nhìn, nếu cần được thì thấy phải nặng hàng tạ : muốn đỡ những cái nhìn ấy Tư Cùn luôn luôn còng lưng và dấu biệt lòng tự ái đi, có lúc chàng phải đánh ngồi xổm lên danh dự của mình.

Mượn thằng bạn được chiếc máy hình, ngày nào Tư Cùn cũng diện thật chiến, đi lang thang đây đó để lúc về ăn cơm ngon hơn. Bà cô Tư Cùn chỉ ghét cái kẻ mặc quần đùi, áo mai ô ngồi trong nhà, còn đối với một Tư Cùn ăn diện có đeo máy hình, bao giờ bà cũng tỏ ra vì nể hơn. Đi lang thang một mình thì dễ mỏi cẳng. Tư Cùn tìm cách tán những tán cuội những cô nàng có vẻ dễ thương. Chàng Cùn hy vọng có phen tóm được một cô vừa đẹp, vừa giàu. Nếu ông trời trong một lúc « nhìn xuống » coi nhân loại lừa bịp, đấm đá nhau tối đầu rồi, mà lại nhìn trúng Tư Cùn thì chàng Tư Cùn có hy vọng được sợi dây tơ hồng trói giật cánh khỉ vào với một nàng nhà giàu. Không cần trúng độc đắc Tư Cùn rất có thể trở nên triệu phú. Có một điều khiến Tư Cùn phải đề phòng cẩn thận : đó là tài làm toán nhân của những cô gái chàng gặp. Họ phét lác không thua gì con trai và kể ra những cái gia tài vàng son không chê được. Tin các nàng ấy thì có phen nhai bánh mì khô, uống nước phông tên. Hai cái nghèo gặp nhau thì chẳng thể thành cái cóc khô gì được cả. Nhiều lần Tư Cùn đã hí hửng tưởng vớ được của bở, cái mã « nhờ vợ » của họ nhà mình đã đến hồi phát, nhưng đến lúc tiến sâu vào chi tiết hơn Tư Cùng mới khám phá ra rằng : Cô gái giàu ấy cũng là đồng nghiệp của Tư Cùn. Nàng cũng diện thật chiến, đấu hót và điệu bộ ra trò vì nàng tưởng Tư Cùn có của. Hai kẻ bị lừa, thất vọng mắc cỡ, nhìn nhau rồi đâm cáu sườn, lặng mạ nhau một mạch kịch liệt và mỗi đứa đi một ngả. Nếu vô phúc hai kẻ đó có chạm trán nhau trên con đường hành nghề sau này thì họ vội vàng tránh mặt nhanh hay cùng ngước mắt lên... trời. Một buổi chiều chủ nhật, Tư Cùn đeo máy ảnh đi lang thang bên bờ sông Saigòn. Trông vẻ thiểu não của chàng, người ta có thể đoán chàng là một phóng viên đói tin, đang đi tìm hứng để chuyển sang nghề viết truyện tình. Giữa lúc Tư Cùn đang thất vọng, sửa soạn rời bỏ thiên hạ, rời bỏ nơi phồn hoa đô hội đầy tính cách phàm tục này để trở về tìm sự cô đơn trên... giường ngủ, thì chàng bỗng mở tròn đôi mắt. Chàng nhìn chăm chăm về phía trước còn kỹ hơn những lần chàng đọc một tin «cần người» trên mặt báo. Trong hơn hai chục năm làm tên Tư Cùn đến giờ, quả chưa lần nào Tư Cùn chiêm ngưỡng một dung nhan diễm lệ như lần này. Nàng lững thững đi dọc bờ sông khuôn mặt trắng hồng làm xao xuyến cả một nước sông Saigòn. Chiếc mũi cao, thanh, đôi mắt đen, huyền bí làm Tư Cùn ngất ngư như say rượu. Khi định thần lại, Tư Cùn nhìn từ chân tới đầu, rồi từ đầu tới chân nàng. Sau cùng tia mắt của Tư Cùn nhả nhận tốp lại trên đôi mắt nàng. Nếu người đẹp để ý đến khuôn mặt si mê dần dộn của Tư Cùn lúc ấy chắc nàng sẽ... kêu cứu... Khi đến gần cô gái, lương tâm nghề nghiệp làm cho Tư Cùn thức tỉnh. Bao nhiêu kinh nghiệm trước kia chàng đã thu lượm được chàng bèn đem ra để tự trấn tĩnh. Nhưng Tư Cùn vẫn lúng túng, cuối cùng chỉ xì ra được một câu cũ rích, một câu nói chỉ có thể kiếm thấy ở những góc cổ sơ nhất trong viện bảo tàng :

— ... Cô có một sắc đẹp tôi chưa từng thấy bao giờ.

Cô gái lạnh lùng nhìn Tư Cùn từ đầu cho tới... đôi giày há mõm, rồi chợt cười nhẹ.

— Tôi cũng có nghe vài người nói như thế rồi.

Biết đã gặp được người lý tưởng, một cô gái giàu có và kiêu căng, Tư Cùn mở máy

— Một vài người nói thôi ư ? Cô nhún quá. Tôi tưởng suốt đời cô, cô luôn phải nghe những lời ca tụng thành thực đó chứ.

Cô gái im lặng, tiếp tục đi, coi như không có Tư Cùn bên cạnh. Tư Cùn lững thững đi... cạnh nàng. Tư Cùn hỏi với vẻ làm cầm đáng thương :

— Cô đi dạo à ?

Sự làm cầm này nhiều khi lại có lợi vì dễ gợi được người đẹp ban lời vàng ngọc. Cô gái trả lời :

— Không. Tôi đi coi phim... phim đó cấm trẻ em nên chắc... anh không xem ?

Nàng đáng một bửa hơi độc. Nhưng Tư Cùn không bị choáng váng :

— Vâng loại phim ấy cách đây mấy năm tôi cũng thích lắm.

Tư Cùn xoay câu chuyện sang địa hạt ciné, nàng trả lời nhát gừng và tỏ vẻ... sốt ruột. Đến một vườn hoa vắng, Tư Cùn ngừng lại, tháo máy ảnh ra, xin phép chụp hình nàng.

Thấy nàng từ chối, Tư Cùn bắt đầu trổ tài... ca tụng và nằn nì. Cô gái bỏ đi nhanh hơn, Tư Cùn đành cầm máy hình lẽo đẽo theo sau. Hai người lên chiếc cầu đi sang Khánh Hội. Đến giữa cầu nàng dừng lại :

— Sao anh cứ theo tôi mãi thế ?

Thấy nàng có vẻ lúng túng, Tư Cùn tấn công bằng cách lải nhải :

— Tôi chỉ mong chụp được mấy tấm hình của một người đẹp nhất trần gian. Nỡ nào cô phụ lòng một kẻ quá hâm mộ một kỳ công của tạo hoá.

Cô gái thở dài :

— Tôi nói thực. Anh làm phiền tôi quá. Sắp đến nhà tôi rồi đó.

Nàng sợ. Thì ra cô nàng cũng thuộc loại bảo tồn lễ giáo, ngoan ngoãn, nàng chỉ cứng rắn được một lúc, gặp phải tay dai dẳng chịu đòn được như Tư Cùn thì nàng bắt đầu ngán. Tư Cùn cúi đầu lễ phép :

— Thưa cô, không sao ạ. Nếu đến nhà cô thì hay lắm, tôi sẽ xin phép hai cụ nhà để chụp hình cô. Trước một kẻ tha thiết với nghệ thuật như tôi thế nào các cụ nhà cũng vui lòng cho phép.

Vẻ mặt nhăn nhó của Tư Cùn khiến người đẹp đâm ngại, nàng có cảm tưởng là hắn sẽ theo bám mình tới tận nhà thật. Nàng thở dài nhượng bộ. Tư Cùn đắc thắng dơ máy ảnh lên, bắt nàng đứng đủ kiểu, chụp liền sáu « pô ». Giữa lúc Tư Cùn bắt nàng đứng dựa vào thành cầu mơ màng nhìn xuống sông thì từ bên kia cầu, một thanh niên đi lại. Thấy thanh niên, cô gái gọi :

— Anh.

Thanh niên nhìn Tư Cùn rồi nhìn cô gái :

— Chụp hình làm gì nhiều thế. Ở nhà cô đã chụp hàng trăm cái, mà nhờ mấy tay chụp dạo này thì có ra gì.

Cô gái phân trần :

— Em đâu có muốn chụp. Hắn cứ đòi xin hình em mà.

Thanh niên trừng mắt tiến về phía Tư Cùn, trong lúc Tư Cùn lúng túng nói được mấy tiếng : « Ơ... ơ, tôi hâm mộ nghệ thuật... » thì anh kia đã dằng được cái máy ảnh :

— Anh thấy nó hiền thì bắt nạt nó hả... tôi tịch thu cuốn phim của anh.

Hắn mở tung máy hình, Tư Cùn định chặn lại nhưng không kịp, cái cuộn phim trống trơn đã được phơi bày ra ánh sáng. Thanh niên ngạc nhiên rồi cười phá lên :

— Hơ... hơ, có phim quái đâu, nó chụp máy không, ha.. ha nó bịp cô rồi... ha... ha...

Thanh niên có vẻ khoái trí và... thích thú vì cái máy hình không phim (tiền đâu mà mua ?) của Tư Cùn. Nhưng cô gái, trước tươi tỉnh là thế giờ chợt sa sầm khuôn mặt lại. Nàng dằng lấy cái máy ảnh không phim trong tay anh, và trước nét mặt kinh hoàng của Tư Cùn, nàng ném cái máy hình xuống sông ! Tư Cùn đứng chết điếng. Khi cô gái và người anh cô ta đi khuất rồi nhà nghệ sĩ hâm mộ sắc đẹp Tư Cùn mới lấy lại được hồn vía và vội vàng lúng túng tháo giày nhảy ùm xuống sông bắt đầu... mò.

Nếu có kẻ nào tự hào được «ngụp lặn» vì ái tình nhiều nhất thì chắc chắn kẻ đó phải là Tư Cùn. Chàng ta ngoi lên hụp xuống cho đến lúc gần chết mà cũng không thấy cái máy ảnh đâu. Mấy người thuyền chài tưởng Tư Cùn tự tử vội nắm tóc chàng kéo vào bờ.

Tối hôm ấy, con người hâm mộ nghệ thuật, không máy hình, ướt như chuột lột, thất thểu về nhà nằm vắt tay lên trán ngẫm nghĩ về sự dại dột của một kẻ dám chụp ảnh không phim cho đàn bà !...

Cười đi thăm

LÝ SỰ

Một cô đào cải lương mới từ bỏ (chồng không hôn thú) ông chồng thứ 13. Một phóng viên kịch trường tới phỏng vấn về cái sự thay chồng như thay "su-cheng" ấy, thì cô đào trả lời một cách ngon ơ như thế này:

— Các nhà bác học đã tính và nhận thấy rằng những nguyên tử trong cơ thể con người cứ 15 ngày lại đổi mới... Như vậy trong vòng 12 tháng cơ thể con người không cho tụ họp những nguyên tử trước kia nữa, mà là những nguyên tử hoàn toàn mới mẻ... Cách đây 12 tháng tôi và anh X (người chồng vừa từ bỏ) đã yêu nhau vì hồi đó nguyên tử trong người chúng tôi chưa thay đổi... Bây giờ nguyên tử đã thay đổi trong người chúng tôi, là hai người khác, thì chúng tôi không thể ở với nhau nữa, có thế thôi !

TẬP SAN

Đại học Quân Y VN

Ngôn Luận vừa nhận được «Tập san Đại Học Quân Y Việt Nam» số 5, tháng 10-1962.

Xin cảm ơn trường Quân Y và giới thiệu tập san cùng quý bạn đọc.

NGÔN-LUẬN

BÉ NGÔN BÉ LUẬN

của VĂN-HIẾU

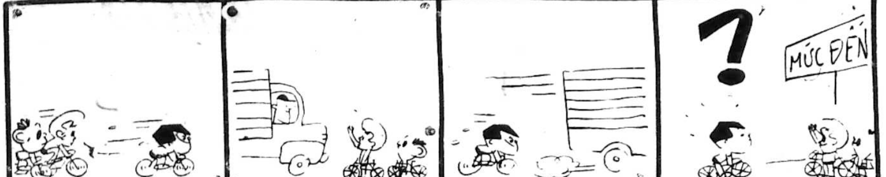

BẠN ĐỌC NGÔN LUẬN DỰ THI CHỐNG GIAN-THƯƠNG

Lùi một... tiến ba

Truyện dự thi của Đ.V.PHƯƠNG

Sau mấy trận mưa liên tiếp, dòng sông Kiên mất cả vẻ hiền lành thường lệ. Nước từ trong đồng đổ ra, chảy mạnh như thác lũ, cuốn theo đủ vật trôi nổi lềnh bềnh. Hàng đám và hàng đám bèo Nhật bản thi nhau chạy ra biển cả. Trong cửa sổ ngôi lầu ngay bên dòng nước, chú Lình Séng vẻ mặt ưu tư đứng lặng đến cả khắc đồng hồ, không hề nhúc nhích. Chú là một thi nhân, đối cảnh sinh tình, đang tìm ý hay tứ đẹp ?

Không ! Chú là một doanh thương lâu năm và nổi tiếng trong tỉnh. Bỏ cha, bỏ mẹ, bỏ mồ mả tổ tiên, chú sang đây với 2 bàn tay trình bạch. Vì từ một tên phổ ky, ngày nay chú đã nghiễm nhiên trở nên chủ nhân ông một xí nghiệp vận tải hành khách vốn liếng có hàng chục triệu. Với chú, phong cảnh xinh tươi không thể làm tăng gia số vốn được. Nắng hay mưa, bão hay lụt... chỉ được chú lưu ý khi thấy có sự lên hay xuống của số bạc thâu được hàng ngày.

Ít lâu nay, Lìn Séng bắt trí óc làm việc đến mức tối đa. Ngày thì đi vận động chỗ này, giao thiệp chỗ khác, đêm hay những lúc nằm bên mâm đèn thì suy luận lung tung, để tìm ra mưu hay chước lạ cốt hạ cho bằng được địch thủ — chủ hãng xe Song Lập — một kẻ mà chú cho là tay mơ lúc đầu, nay đã trở nên đối phương khả lợi hại. Phải, nếu chẳng lợi hại mà dám đương đầu với chú thì chỉ khai sinh ngày ba, khai tử ngày bảy, như biết bao nhiêu hãng xe khác từ trước đến giờ, hồi Pháp cũng như Nhật thuộc v.v... đã bị chú bóp yếu từ ngay từ khi còn chập chững.

Hãng xe Song Lập ganh đua cướp khách của chú đã một tháng tròn. Hôm nay, ngày thứ 31, nó vẫn còn sống, còn làm cho chú thâm gan tím ruột vì nắm tình quý của chú hao hụt đã 3,4 trăm ngàn, thì lạ thật. Thủ đoạn mua chuộc nhà chức trách trật tự công cộng không còn hiệu lực như xưa. Mấy « quan quản phú lít » mũi lõ tóc quăn được chú cho hưởng phần nước bọt vào công xỷ, hàng tháng được chú chia lời không tính toán, để sai đàn em kiếm chuyện khó dễ xe đối phương của chú, ngày nay đã tếch đâu xa, chỉ còn dư ảnh trong tâm tư nhà doanh nghiệp.

Những lúc sốt ruột vì thấy « thằng » Song Lập vẫn sống nhăn, chú chép miệng « Phải chi còn thời Phong Thực » ?

Lìn Séng hận lắm ! Hắn đã dùng đến đọc thủ để hạ đối phương sau bao nhiêu mưu kế vô hiệu. Sụt giá ! Một độc thủ hắn chỉ dùng có mỗi một lần non hai chục năm về trước khi có một chủ xe Tây lại cho chạy cùng đường với hắn. Thấy anh lại này sắc sảo và có đủ sự che chở của Tham biện, Cò tây — nhất định còn hơn Lìn Séng — hắn buộc lòng phải mở mặt trận tấn công về tài chánh.

Nói «buộc lòng» vì thủ đoạn này rất nguy hiểm. Nếu thắng, hắn chỉ thâu lại trong thời gian ngắn, bằng như ngang tài thì đôi bên cùng lụn bại, còn kẻ thua thì khi dứt cuộc chỉ có nước vỡ nợ đi ăn mày chớ không thể ngóc đầu lên được.

Bởi vậy, hắn phải dùng đến ngón đòn cuối cùng này là vạn bất đắc dĩ. Lúc đầu, hắn hạ giá 120đ. xuống 100đ. ; đối phương theo, hắn xuống 80 đồng 70 đồng, 60đ. và cứ như thế xuống đến 30đ. Một hành trình 250 cây số mỗi hành khách chỉ mất có 30đ., rẻ mạt, và hãng xe chỉ đủ tiền xăng nhớt, mọi sở phí khác đều

(Xem tiếp trang 2)

Bài dự thi mới nhận được

351) Ông thầy thuốc của Thanh Hải
352) Kinh nghiệm của nhà kỹ nghệ của Phạm ngọc Lâm
353) Cà phê của Nguyễn văn Tính
354) Định mệnh của Sơn Dũng
355) Tội nghiệp ngộ của Hoa Thi
356) Những chiếc vé số của Nghiêm xuân Bạch Ngọc
357) Sách cũ của Minh Xuân (TXM)

(Còn tiếp)

hoa thơm cỏ lạ

— Có năng đề phòng và chuẩn bị trước thì lúc việc xảy ra mới có thể đối phó kịp. Trái lại nếu cứ để nước đến chân mới nhảy thì khó tránh được thất bại.
VÔ DANH

— Kẻ biết người là « người khôn », kẻ biết mình là « người sáng ».
LÃO-TỬ

MỘT GIAI THOẠI KỲ THÚ VỀ QUY-BA : MỘT HÒN ĐẢO NHỎ VỪA SUÝT LÀM THẾ GIỚI NỔ TUNG

BỨC ĐIỆN-TÍN 2 CHỮ TẠO NÊN LỊCH-SỬ

● Chỉ vì muốn xin vài viên đạn, chàng phóng viên bí mật ấy đã làm nổ tung hàng tấn đạn dược, châm ngòi cho một cuộc chiến tranh tàn khốc...

● VÂN-SƠN sưu tầm

*Trong số báo ra ngày thứ bảy 3-11-62, trong bài "24 giờ hồi hộp..." **Ngôn Luận** đã cống hiến quý bạn đọc cuốn phim kể lại những biến cố suýt gây thảm họa cho cả nhân loại vì vấn đề Quy-Ba. Hôm nay, trong loạt bài sưu tầm này **Ngôn Luận** xin thuật tiếp tới quý bạn đọc một giai thoại kỳ thú về lịch sử quốc gia Quy-Ba. Khác với nhiều nước, anh hùng viết nên lịch sử, lịch sử Quy-Ba hòn đảo thơ mộng trên biển Antilles, lại do một nhà báo viết nên.* **Nhà báo viết nên lịch sử** *thực là một chuyện hy hữu vậy.*

Quy-Ba là một hòn đảo hình cung dài 1100 cây số, phong cảnh thiên nhiên tuyệt đẹp với những rừng mía bát ngát bao la. Dưới lớp đất màu mỡ có khá nhiều mỏ ni-kel và man-ganèse. Quy-Ba lại còn là một thắng cảnh rất ngoạn mục với những bãi cát trắng xóa nổi bật trên màu xanh thơ mộng của biển Antilles.

Kha Luân Bố (Christophe Colomb) cùng đoàn thám hiểm tìm ra Quy-Ba vào năm 1492. Đến năm 1511, Quy-Ba trở thành thuộc địa của Tây Ban Nha. Dân Quy-Ba bắt đầu làm loạn chống lại kẻ cai trị kể từ năm 1795, nhưng phần nhiều những cuộc nổi dậy đều bị dẹp tắt ngay từ trong trứng.

Nhưng đến năm 1868 cuộc nổi loạn bộc phát mãnh liệt, kéo dài cho đến năm 1895. Lúc này những tổ chức nghĩa quân Cuba đã được chính phủ Hoa Kỳ, dưới thời Tổng Thống Mac Kinley, bí mật giúp khí giới và ủng hộ rất nhiều về mặt tinh thần.

Chàng phóng viên bí mật

Tháng ba năm 1895, Thủ Đô La Havane in thêm dấu chân của một anh chàng cao lêu khêu, ăn mặc soang sinh, trên đầu bao giờ cũng đội chiếc mũ cát kết sụp xuống đến tận mắt. Trông giống thợ nhưng lại không hẳn ra thợ—vì hai bàn tay anh nhẵn nhụi đẹp như tay thiếu nữ — trông bao bao như xếp ga nhưng không hẳn là xếp ga—vì anh không bao giờ có mặt bên đường rầy. Anh ta chính là John Caldwell, đặc phái viên quan trọng của nhật báo New York Herald được James Gordon Bennet, chủ nhiệm, cử sang làm phóng viên thường trực tại La Havane.

Bennet là một trong những chủ nhiệm lão luyện của làng báo Hoa Kỳ, đã nhận thấy cuộc đấu tranh chống kẻ cai trị của dân tộc Quy-Ba thời đó là một đề tài vô cùng hấp dẫn cho báo chí, nên đã không ngần ngại tốn kém, cử ngay Caldwell, một phái viên có tài, qua đó ăn chực nằm chờ, theo rõi tình hình.

Cũng bắt đầu từ đó, lập trường của tờ New York Herald thiên hẳn về phe nghĩa quân. Họ ngang nhiên gọi đoàn quân đàn áp của chính phủ Tây Ban Nha là đoàn quân khát máu, trong lúc báo chí Tây Ban Nha đề cao các đơn vị này như đoàn quân thanh chiến tiễu trừ phiến loạn.

Trong một bài tường thuật sôi nổi trên báo, Caldwell đã lớn gọi đại tướng Tây Ban Nha Wyeler là « tên đồ tể của thành La Havane ».

Chính phủ Tây ban Nha căm tức ra lệnh cấm bán báo New York Herald tại Quy-Ba nhưng dân Quy-Ba vẫn truyền tay nhau một cách kín đáo. Thành thử ảnh hưởng của tờ báo này mỗi ngày một lan rộng. Các cuộc khởi nghĩa lại thêm gia tăng, tình hình trở nên gay go.

Bức điện tín bằng mật mã đầu tiên

Luôn luôn chống lại kẻ cai trị, là một phóng viên đắc lực, Caldwell gặp rất nhiều nguy hiểm, khó khăn. Anh phải hoạt động rất bí mật, nay đây mai đó, để tránh sự theo rõi của chính quyền Tây Ban Nha, nhất là Cảnh sát La Havane.

Càng ngày chính quyền thực dân càng dùng thêm nhiều biện pháp kiểm soát dân chúng. Tất cả thư từ cũng như điện tín trong nước hay gửi ra ngoại nước đều bị kiểm duyệt gắt gao. Vì vậy Caldwell gặp trở ngại lớn trong việc thông tin về Tòa soạn. Và cũng do đó những ám tự trong mật điện đã được đặt ra. Tòa soạn và Caldwell cùng đồng ý về những qui ước riêng, đặt danh từ chiến tranh thành những chữ dùng thật thông thường, chẳng hạn như *bánh mì* là *nghĩa quân, giò chả* là *cảnh sát binh lính thực dân, một tạ* là *một trung đoàn, một ký* là *một đại đội, máy ảnh* là *súng lục* v.v...

Tình hình ngày một trở nên gay go, sống trong tình trạng luôn luôn phải giữ thủ thế, Caldwell nhận thấy mình cần phải có mọi khẩu súng lục để phòng thân.

Trưa ngày 15-1-1898, Caldwell

(Xem tiếp trang 2)

KINH TẾ ẤP Chiến lược

Điều tra sinh hoạt của VŨ-BÌNH

BÀN LẠI VẤN ĐỀ LÀM RUỘNG HAI MÙA

(Tiếp theo)

Chuẩn bị gì trong khi lớm 5, chiến lược đối với ruộng lúa 2 mùa

Các bờ lũy có hào kèm theo là một hình thức phổ thông trong các ấp chiến lược. Có thể dùng hào lũy đó làm đê cho các thửa ruộng về sau này. Muốn vậy chúng tôi nghĩ rằng. Công việc phóng tiền cho một đường hào, đường lũy nếu có thể thì tùy theo diện tích và địa hình của cây thửa ruộng một phần để có thể xử dụng nó cho việc canh tác sau này.

Sở dĩ có ý nghĩ đó là vì có một vài nơi đã phóng bờ lũy vào trung tâm của một miếng ruộng của một chỗ, thành thử hình thức được đẹp để địa khi trông uy nghi, nhưng bên trong đã ngăn trở việc canh tác của nhà nông : Nếu muốn sang cày cấy bên kia thì phải ra lộ để đi vào một ngõ khác. Trâu bò, nông phu, dụng cụ kéo đi lỏng tềnh như vậy có khi lâu lắc lắm. Nếu bờ lũy mà cho phép nông phu và nông súc đi qua dễ dàng thì còn gì mà chống địch ? Nếu chống địch cho vững thì nông phu nông súc làm sao mà đi ? Vì thế mà việc phóng đường hào vừa xét cho sự thuận tiện cho nông dân, vừa nghĩ đến làm đê cho ruộng lúa sau này thì ấp chiến lược thật đã đánh địch, giữ dân và nuôi dân.

Điều kế đó, nếu như tiền nông và lúa giống đã có theo như khả năng của quý vị Quận Trưởng đã trình bày thì nên dồn vào cho ruộng một mùa được sung túc để rút kinh nghiệm và nêu cao đời sống của ấp Chiến lược để đùa tinh thần dân chúng ra "chiến trường" chống giặc tại ấp, và sẽ nhảy sang ruộng lúa hai mùa trong một vài năm tới đây thì vừa.

Tóm lại, vấn đề phân bón cho nông dân thấy cần được các nhà hữu trách nghiên cứu lại để vừa cử hành công việc ấp C.L. tài liệu để cập đến để khuyến khích nông dân hăng say xây ấp. Sau đó thì giúp cho họ để họ cải thiện sự sống trong ấp C.L. Như vậy họ sẽ đứng trên ấp C.L. mà nhìn sang khu vực còn Việt Cộng len lỏi, họ sẽ tự thấy họ đã về *thiên đàng*. Họ tích cực giữ *thiên đàng* của họ thì giặc khó mà gởi qua ấp C.L. được một lời nào.

(Còn tiếp)

PHỤ NỮ Mỗi ngày một... biết rộng

Cách thoa son

Sau khi đánh phấn hãy thoa son (bôi sáp son). Cần lau môi cho thật sạch, cũng môi ra cho son dính sát vào da môi. Thường thường bao giờ cũng thoa môi trên nhỏ hơn môi dưới. Khi thoa xong, nên dùng khăn ẩm lau sạch những vết son dây ra ngoài.

Với những bạn *miệng rộng* thì khi thoa son nên chừa hai mép chừng hai ly hoặc ba ly. Hai bên mép này nên thoa phấn vào để che dấu cái miệng rộng.

— Với những bạn *miệng nhỏ* thì nên thoa môi trên lớn hơn môi dưới một tý. Hai bên mép kéo dài thêm ra chút đỉnh.

— Với những bạn *môi mỏng* thì có thể thoa son lấn ra ngoài đường vành môi một chút. Môi trên thoa hình trái tim. Môi dưới thoa thành hình vòng cung. Trông sẽ bớt mỏng.

— Với những bạn *môi dày*, thì chỉ thoa ở trong môi còn để chừa đường vành môi, tùy theo dày nhiều hay ít có thể chừa độ nửa ly hoặc một ly. Nếu hai môi dày mỏng không đều nhau thì chỉ môi dày mới chừa không thoa son hết mà thôi.

HÀ-MAI-LAN

TRUYỆN LẠ 4 Phương

THỐNG KÊ VUI

Quý bạn chắc đã được nghe các báo nhắc tới tên nữ danh ca Pháp Edith Piaf ? Nếu có bạn nào chưa nghe thấy tên này, tôi xin kể ra đây vài dòng tiểu sử : Edith Piaf là một nữ danh ca .. già. Nhưng càng già lại càng dẻo càng dai, bà ta chuyên bỏ tiền " bao " những cậu choai choai để rồng bu bí... Mới đây, bà lấy một ông chồng non choẹt đáng tuổi con trai bà, đó là me xừ Théo Sarapo. Hai bên lấy nhau có hạnh phúc hay không thì họ hỏi phân giải, vì mục " TLBP " này không có ý... tò mò tìm hiểu cái sự thể « bên trong " ấy nó ra làm sao.

Edith Piaf hát hay, nên được nhiều người ái mộ. Có một khán giả — dĩ nhiên là đàn ông — đã chịu khó ngồi tính từ năm 1942 tới nay (tức là 20 năm), trong những bài ca trình bày trên sân khấu, Edith Piaf đã thốt ra nhiều nhất những chữ sau này :

Anh : 17.325 lần.
Em : 21.225 lần
Muôn thuở : 50.210 lần.
Yêu nhau : 725.245 lần

Vốc bở « yêu » mà xài tới 725.245 lần trong vòng 20 năm, thì chỉ xách Piaf là người đa tình cũng phải !

PHÁP : 2.321.784 MÁY ĐIỆN THOẠI

Tính tới cuối năm 1961, tại Pháp có 2.321.784 người thuê bao máy điện thoại, ấy là không kể tới 37.966 máy điện thoại công cộng, ngoài ra còn các máy của công sở chiếm một con số khá lớn nữa.

Đứng đầu về số người bao điện thoại là Paris, sau đó tới Lyon và Marseille. Các nhà chuyên môn cho biết là đường dây điện thoại hiện nay tại Pháp dài 10.624.049 cây số, tức là dài gấp 28 lần khoảng cách từ trái đất tới mặt trăng. Đồ đồng mỗi « cú » điện thoại gọi đi là 0.25 NF (lối hai đồng rưỡi VN theo hối xuất chính thức), như vậy mỗi năm nhà bưu điện Pháp thu chừng 1.322.362.109 NF (hơn 10 tỷ bạc VN theo hối xuất chính thức).

GIA ĐÌNH KÝ CÓP

Tranh và lời của VĂN ĐẠI

đi tìm NGƯỜI YÊU

Số 19 — Tiểu-thuyết phỏng tác của HOÀNG HẢI THỦY — Nguyên-bản THE CITADEL của A.J. CRONIN

(TIẾP THEO)

IX

Trong phút yêu đương nồng nàn ấy, chàng buột miệng nói

— Đến vụ hè, Khi Huyền đi... Vắng Huyền, chắc tôi nhớ lắm.

Nàng ửng hồng đôi má và quay mặt nhìn ra cửa sổ.

Chàng vội tiếp :

— Lẽ ra... tôi không được phép nói thế ? Phải không Huyền ?

Không quay lại, nàng đáp :

— Nhưng anh đã nói rồi còn gì..?

Có những lời chứa chan tình tứ nằm sẵn trên đầu lưỡi Sơn. Chàng muốn hỏi Huyền rằng tuy chàng chưa có địa vị, đầu tương-lai chàng còn bấp bênh, nàng có thuận làm vợ chàng chăng. Trong dây phút ấy, chàng thấy rõ rằng với họ chỉ có giải pháp hôn nhân là hoàn hảo nhất.

Nhưng có một cái gì đó làm chàng không nói. Chàng thấy chưa đến lúc. Chàng tự hứa sẽ ngỏ lời với nàng trên đường về.

°°°

Nhưng buổi chiều, vào lúc 5 giờ, khi cùng Huyền ra bến xe lô để về Tiên Giao, Sơn lại không có can đảm nói đến chuyện cưới cưới Huyền nữa. Cuộc đi chơi của họ là một thất bại hoàn toàn.

Sơn biết Huyền có ác cảm với bác sĩ Đỗ Trọng Quang bạn chàng. Quang rất vui vẻ, niềm nở với Sơn, nhưng anh tỏ ra kiêu-ngạo và khoe khoang. Thế rồi, trong lúc đi chơi trong phố, Sơn lại trông thấy bà Bửu Vân cặp tay đi chơi, với nhân tình. Chàng không muốn cho Huyền nhìn thấy cái cảnh bẩn ấy.

Khi về tới Tiên Giao, Huyền có vẻ mệt ra mặt. Sơn chắc chắn rằng nàng đã trông thấy bà Bửu Vân. Bây giờ, chàng không còn có thể nói gì về chuyện hôn nhân với nàng nữa. Chàng đành buồn rầu đưa nàng về nhà rồi lùi thủi ra về một mình.

X

Sơn về đến nơi vào lúc 9 giờ tối. Chàng thấy ông xếp Kha đang đi đi, lại lại trước cửa bệnh viện.

Trông thấy chàng, nét mặt đăm chiêu, lo âu của ông xếp mở vụt mừng rỡ :

— Ông bác sĩ đã về... May quá... Tôi chờ ông ở đây đã 2 tiếng đồng hồ rồi. Tôi lo quá... Nhà tôi chuyển bụng... đẻ non ông ạ...

Sơn lập tức quên ngay những nỗi bực dọc riêng tư. Chàng vội vã vào nhà lấy túi đồ nghề rồi tất tả theo ông xếp Kha ra đi.

Đêm mát và yên lặng. Bóng tối tràn đầy thơ mộng và huyền-bí. Mọi khi Sơn vẫn hay xúc động vì cảnh vật, nhưng đêm nay, chàng chỉ thấy mệt và lạnh lùng với tất cả.

Không có một linh tính nào báo cho chàng biết là việc làm của chàng đêm nay sẽ là một việc làm quan trọng có ảnh hưởng sâu xa đến suốt đời chàng.

Sơn và xếp Kha rảo bước bên nhau. Khi tới trước cửa căn nhà số 12, xếp Kha giữ tay Sơn lại :

— Nhà tôi nằm trên lầu. Tôi không dám lên đâu, nhưng tôi hoàn toàn tin ở bác sĩ.

Trong nhà, một chiếc cầu thang gỗ dẫn lên căn phòng hẹp trên gác. Bà mẹ của xếp Kha, cùng một chị đàn bà nữa, ngồi bên giường người đẻ. Họ lo lắng nhìn ông bác sĩ trẻ tuổi lúc chàng xem bụng sản phụ.

Khi chàng coi xong, bà cụ già móm mém nói :

— Để nhà cháu pha cà-phê ông uống.. ?

Sơn mỉm cười. Chàng biết tâm lý của cụ già. Bà cụ thừa kinh-nghiệm để biết rằng con dâu của mình còn lâu mới đẻ, và bà sợ ông bác sĩ sốt ruột bỏ về ngủ mất.

Vì vậy chàng đáp :

— Nếu nhà có cà-phê sẵn thì xin cụ một ly đậm. Nhưng cụ đừng sợ, tôi không trốn về đâu.

Chàng xuống nhà dưới ngồi uống cà-phê. Tuy mệt mỏi, nhưng chàng biết rằng nếu về ngủ, chàng cũng trằn trọc thức suốt sáng. Chàng cũng biết rằng vụ sinh nở đêm nay rất khó khăn. Chàng phải chú ý và tận tâm hết sức. Chàng muốn thức luôn cho đến lúc xong việc rồi ngày mai ngủ cả một thể.

Vào khoảng một giờ sau, chàng lên lầu xem xét sự tiến triển của cuộc chuyển bụng. Rồi chàng trở xuống ngồi bên ngọn đèn dầu. Đêm khuya yên lặng hoàn toàn, chỉ có tiếng đồng hồ treo trên tường kêu tích tắc đều đều. Không, còn có tiếng giày của xếp Kha đi bách bộ trên vỉa hè bên ngoài. Bà cụ già ngồi thu lu trong chiếc ghế bên cầu thang.

Nhiều ý-nghĩ lộn xộn nặng nề ám ảnh tâm trí Sơn. Cái cảnh ngoại tình gần như công khai của bà Bửu Vân làm cho chàng khổ sở. Chàng nghĩ tới ông Bửu Vân... Ông ta yêu thương bà vợ rất nhiều. Điều đó ai cũng thấy rõ. Và bà vợ phản bội ông chồng một cách trắng trợn, điều ấy ai cũng thấy rõ nốt. Chàng nghĩ đến bác sĩ Bạch, suốt đời khổ sở vì bà vợ tàn nhẫn, tham tiền, đến Đăng, sống cô đơn đau khổ như một cái bóng vì bị vợ bỏ. Những cuộc hôn nhân ấy đều là những thảm bại. Còn chàng, chàng đang tin rằng hôn nhân là hạnh phúc.

Với những hình ảnh của Huyền là một người vợ hiền, Sơn không thể nào tưởng tượng được rằng hôn nhân lại có thể là một tai họa. Chàng tin chắc rằng với Huyền, chàng sẽ không thể bị khổ sở.

Chàng ngồi ruỗi chân, đầu cúi xuống nhìn ngọn đèn dầu.

Đêm dần về sáng. Gió lạnh thổi mạnh... Sau cùng, khi có tiếng người đàn bà sợ hãi từ trên cầu thang vọng xuống, Sơn đứng dậy. Chàng nhìn đồng hồ : 3 giờ 30 sáng. Chàng nhanh nhẹn lên lầu. Đã đến giờ chàng phải can thiệp vào vụ này.

Một giờ trôi qua... Cuộc " tranh đấu » dài và vất vả. Khi làn ánh sáng đầu tiên của buổi bạn mai lờ mờ xuyên qua khe cửa sổ, đứa bé ra khỏi lòng mẹ. Nó nằm bất động.

Nhìn đứa bé không cục cựa, Sơn thấy rùng mình kinh hãi. Chàng đã hứa những gì với ông xếp Kha ? Ông ta đặt quá nhiều tin tưởng vào đứa bé này ! Ông ta sẽ chết nửa người ! Khuôn mặt người thầy thuốc trẻ tuổi lạnh ngắt đi. Chàng muốn cứu cho đứa trẻ sơ sinh sống lại, nhưng cùng lúc ấy người mẹ lại ngất lịm gần tắt thở ! Cứu mẹ hay cứu con bây giờ ? Trong cơn bấn loạn, chàng không còn tỉnh trí để quyết định được nữa. Chàng trao đứa bé cho chị đàn bà rồi bắt tay vào việc cứu sống bà Xếp. Chỉ cần một giây đồng hồ, chàng đã mở xong ống thuốc và chích cho sản phụ. Sau chừng năm phút, trái tim sản phụ đã nhè nhẹ đập đều đều. Thấy không còn nguy nữa, chàng quay lại hỏi chị đàn bà đứng lên :

— Đứa bé đâu ?

Chàng lau mồ hôi trán bằng tay áo và vuốt mấy sợi tóc xoà xuống đính vào thái-dương.

(Còn tiếp)

Từ thành đến tỉnh

(TIẾP THEO TRANG 1)

TIN THÊM VỀ VỤ NÉM LỰU ĐẠN Ở BIÊN-HÒA

BIÊN HÒA.— Trong số báo trước chúng tôi có loan tin: Trưa hôm 1-11, một toán du đãng vây đánh anh em Dân Vệ xã Hóa An, trong lúc hai bên đánh nhau không biết kẻ nào đã ném một quả lựu đạn nổ tung làm 9 người vừa chết vừa bị thương. Nay chúng tôi được tin thêm: dường như hai tên trong bọn chúng là M. và Th. đã bị bắt tại cù lao Hiệp Hòa chiều 4-11; trong lúc đi điều tra quanh vùng lựu đạn nổ, nhà chức trách đã bắt gặp 1 quả lựu đạn O.F. (loại lựu đạn khói) vứt ở đống rác, cách chỗ đánh nhau khoảng 600 thước. Theo cuộc điều tra riêng của chúng tôi thì kẻ cầm đầu toán du đãng đó tên là S. một du đãng nổi khét tiếng ở chợ Đồn xã Đức Hòa. (P.V)

TÀI XẾ THAM LAM HÃY COI CHỪNG!

SÀI GÒN.— Gần đây ông Lê Thanh (42 tuổi, ở Phan Thiết) vào bệnh viện Đồn Đất nằm dưỡng bệnh. Chiều 1-11, được bác sĩ cho về, ông gọi chiếc tắc xi số NBO-072 rồi bảo tài xế chở sang ga xe hỏa để về Phan Thiết. Vì quá vội ông Thanh bỏ quên chiếc va li trong có để quần áo, tiền bạc và căn cước trên xe. Khi vào trong ga, ông Thanh mới sực nhớ tới chiếc va li, liền chạy ra tìm thì chiếc xe này đã chạy mất. Ông Thanh chỉ còn biết đi trình nhà chức trách. Sau nhiều ngày theo rõi, sáng 5-11, nhân viên Cảnh sát bắt được anh tài xế chiếc xe trên tên là Hồ thanh B. (42 tuổi), dẫn B. về nhà ở đường Phan thanh Giản thì thấy chiếc va li vẫn còn nguyên đồ đạc và quần áo, nhưng giấy tờ của ông Thanh đã biến mất. Bởi vậy anh B. bị bắt câu lưu để giải tòa. (S.S.)

THAM CÁI ĐỒNG HỒ VÀNG, HAI BÁC TÀI BỊ TÙ

SÀIGÒN.— Mợ kiều Arthur-Olson tố cáo rằng trong đêm 12-7-62, ông ta có vẫy taxi số NBS880 đi từ 1 cư xá đường Trần hưng Đạo sang Khánh Hội đã bị người tài xế xe này « lột » của ông ta 1 cái đồng hồ đeo tay vàng hiệu ô-mê-ga và 5 đô la.

Lúc đầu bị bắt, tài xế Nguyễn văn Muôn không nhận nhưng sau đó lại khai có nhặt được và giao cho tài xế Nguyễn văn Y đem cầm được 1.500$ chia nhau. Vì vậy Muôn bị tống giam về tội trộm và Y cùng ông Lê văn Thiều chủ hiệu cầm đồ cũng bị liên can về tội oa trữ đồ gian.

Nội vụ ra tòa tiểu hình sáng qua. Muôn và Y giữ nguyên lời khai trên. Trái lại, ông Thiều vẫn kêu vô tình không nghĩ món đồ đó là của gian. Hơn nữa món cầm không quá 4.000 đồng nên ông không buộc đương sự xuất trình hóa đơn món đồ đó. Sau khi nghe lời biện hộ của 2 luật sư Phạm văn Toàn và Thẩm Bội Dung cho các bị can. Tòa xử phạt Muôn 4 tháng tù ở, Y 3 tháng tù ở, tha bổng ô. Lê văn Thiều.

UỐNG 4 GÓI THUỐC CHUỘT TRƯỚC KHI NHẢY XUỐNG SÔNG TỰ TỬ

SÀIGÒN.— Khoảng 4 giờ 20 chiều 5-11, bà Trang thị M. (36 tuổi, ở xã Thạnh Mỹ Tây, Gia Định) đi lảo đảo trên bến Bạch Đằng rồi nhảy xuống sông tự tử, nhưng anh em Hải quân trông thấy nhảy theo vớt kịp. Xét trong người kẻ chán đời, thấy có 4 cái bao dựng thuốc chuột, nên người ta biết là bà M. đã uống thuốc tự tử, nhưng chưa chết nên nhảy xuống sông. Người ta vội chở bà vào nhà thương cứu cấp. Dường như bà M. bị người yêu phụ bạc nên mới quyên sinh. (CC)

XUỒNG CHÌM. 3 MẸ CON MẤT TÍCH

PHONG DINH.— Lúc 5 giờ sáng 4-11, bà Trần thị Hoành (50 tuổi ở ấp Vĩnh Thới, Mái Dầm Cần thơ) cùng với hai đứa con tên Nguyễn thị Thủy (14 tuổi) và Nguyễn văn Tám (10 tuổi) chèo xuồng ra chợ bán trái cây. Khi còn cách chợ chừng hai cây số, thình lình gặp mưa dữ dội, sóng to gió lớn nổi lên, chiếc xuồng bị đánh chìm. Cả ba mẹ con bà Hoành bị giòng nước cuốn đi mất tích. (T.G)

MỚI VỀ NHÀ CHỒNG ĐƯỢC 3 HÔM, ĐÃ BỎ TRỐN

BIÊN HÒA.— Ông Nguyễn văn Th. (42 tuổi) có vợ vừa mới qua đời được gần 1 năm, để lại 7 đứa con, hiện cư ngụ tại xã Bình Trước. Vì muốn có một người đàn bà đức hậu để đảm đương việc nội trợ, hôm 1-11 ông Th. đã làm tiệc tùng sơ sài cưới cô Lê Thị Th. (26 tuổi) về làm vợ. Về nhà chồng được ba ngày thì cô Th. đã ngán ngẩm việc chồng con. Hôm 4-11 cô ôm gói ra đi và để lại cho chồng 1 bức thư đại ý nói rằng: cô không thể lo nổi bầy con quá đông của ông.. (T Hoà)

BỊ MẤT TRỘM NHIỀU THUỐC TRỤ-SINH

SAIGÒN.— Khoảng 3 giờ sáng 5-11, quân gian trổ nóc nhà vào tiệm thuốc tây Đào sĩ Chu, ở đường Lê văn Duyệt trộm một số thuốc trụ sinh, và một số thuốc khác trị giá phỏng định tới vài trăm ngàn đồng rồi tẩu thoát. Mãi sáng ra người gác dan của tiệm thuốc tên Phan Hưng (53 tuổi) mới hay liền báo cho chủ. Nhà chức trách tới mở cuộc điều tra, ông gác dan bị câu lưu thẩm vấn. (S.S)

HOÀN THÀNH ĐƯỜNG MỚI

LONG XUYÊN.— Sau 2 tháng công tác, quận Huệ Đức (An Giang) đã hoàn thành con đường dài 1.400 thước, rộng 6 thước, chạy từ chân núi tới đền đỉnh núi Ba Thê thuộc Khu Trù Mật Ân Long. Hiện nay, xe hơi dùng đường này đã lên được tới đỉnh núi cao 220 thước.

Phí tổn con đường này là 400.000đ. do đồng bào địa phương thực hiện trong khuôn khổ phát triển cộng đồng. Con đường này ngoài việc giúp các du khách du ngoạn trên đỉnh núi được dễ dàng, còn giúp cho đồng bào tại Khu Trù Mật Ân Long khai thác các loại lâm sản trên núi Ba Thê. (VTX)

Tiếp theo K trang 1

tên trong bọn đã bị bắt là Lê văn Tới tự Lê Thành Tâm, Trần văn Yên, Trương thị Nhị.

Nguyên chiều ngày 30-10-62, nhân viên Cảnh sát cuộc quận Tám bắt gặp một đám đông tụ tập trong và ngoài căn nhà số 74-B đường Tế Bần, dò hỏi nguyên do thì ra có kẻ tự xưng là người của «Công Ty bán xăng của bà Cố Vấn Chánh Trị Phủ Tổng Thống» đi mộ nhân công nên dân chúng đến ghi tên xin đi làm. Nhân viên công lực giải tán đám đông ngay và bắt kịp 3 tên trong bọn.

Đầu đảng là Lê văn Tới khi bị bắt trong tay còn cầm bản danh sách 129 người, hai đồng loã thì Trần văn Yên giúp việc sổ sách, Trương thị Nhị cho mượn nhà làm trụ sở và đi chiêu mộ. Bọn này dối gạt là tuyển mộ nhân công cho Công Ty bán xăng của Bà Cố Vấn và ai muốn đi làm phải nộp tiền trước cho chúng. Nhờ cơ quan hữu trách phát giác kịp thời nên chưa ai nộp tiền.

Nội vụ đã giải đến Biện lý cuộc. 3 tên lưu manh đã nhìn nhận tội lỗi và đã bị tống giam.

Đây là kết quả đầu tiên, chúng tôi còn chờ nhà chức trách điều tra sẽ công bố chi tiết thêm.

Chúng tôi cũng được hay Văn phòng Bà Cố Vấn đã gởi lời khen tặng nhân viên công lực khám phá ra vụ này và đề nghị các cơ quan hữu trách tích cực điều tra cho ra manh mối để trừng trị đích đáng bọn gian manh và ngăn chặn những lối đòn đại láo khoét của bọn phản động nhằm lợi dụng danh nghĩa Bà Cố Vấn.

Tiếp theo C trang 1

(Định Tường). Nhưng chưa kịp ra tay, bọn V.C. kể trên đã bị lực lượng an ninh quận Cai Lậy, phối hợp với Dân Vệ đồn trú xã Tân Hội tấn công trước.

Sau nửa giờ giao tranh, địch yếu thế rút lui. Bên ta 2 Bảo an viên bị thương nhẹ. Địch 18 V.C. bỏ xác tại chỗ và nhiều tên khác bị thương được đồng bọn mang đi. Ta còn bắt sống 7 tên khác, trong số có 1 tên chỉ huy trưởng, và tịch thu 2 thompson, 1 Garant, 12 chiếc xuồng, và nhiều đạn dược. (H.S)

Tiếp theo L trang 1

vét trên 100.000 đồng Chúng kéo tới nhà ông Nguyễn văn Trác (54 tuổi) tra tấn gia đình ông rồi giết luôn con gái ông tên Nguyễn thị Hiếu 19 tuổi, đoạt 893 đồng và 1 đồng hồ đeo tay. Sau chúng kéo sang nhà ông Lâm văn Canh, giết luôn ông này và con trai ông là Thái văn Trạch 23 tuổi. Ngoài ra chúng còn ngang nhiên xông xáo vào 6 nhà khác, đánh đập và vét tiền bạc. Sau đó bọn cướp hung bạo này ung dung ra đi êm ru. Sau khi chúng đi khỏi, nhân viên hữu trách địa phương đã tới các gia đình nạn nhân để điều tra. (Th. Hải)

CHÂM CỨU NHỰT BỔN

Đỗ-xuân-San

CHUYÊN TRỊ: Suyễn, lên máu, tê, liệt, phong thấp, nhức mỏi, đau lưng, đau bao tử, gẫy xương, trật gân, trĩ mạch lươn, lát v.v.

354 Phan-thanh-Giản Saigon

(Ngang bệnh viện Bình Dân)

Sáng từ 7g.30 đến 12g.30

Đ. T. 23.965

K.N. số 504 BYT ngày 18-10-62

Ngôn-Luận

Ngày thứ Tư 7-11-1962

Tiếp theo V trang 1

hủy bỏ hướng sâu xa trọng thực tế, và lời châm biếm luôn luôn đượm một vẻ từ tâm.

Một phóng viên xoàng

Steinbeck sinh tại Salinas ngày 27 tháng 2 năm 1902 thuộc miền Thượng California.

Lúc ngồi ghế nhà trường chú bé John không phải là 1 học sinh mẫu mực.

Lớn lên, chú theo học khoa Hải Dương Học tại Đại Học Đường Stanford, nhưng một hôm chán ngấy rong biển, chàng sinh viên ấy cảm thấy say mê nàng văn nghệ.

Thế là quẳng bỏ sách, John xuống tàu đi Nữu Ước, vòng qua kênh Panama.

Tới Nữu Ước, người thanh niên ấy xin làm phóng viên cho một tờ nhật báo. Tòa soạn chê là khi làm tin không chú trọng đến sự việc mà lại cứ ưa triết lý viễn vông.

Thất bại, trở về Californie, chàng làm đủ mọi thứ nghề để sinh sống. Một hồi đói quá, phải xin làm gác gian tại một biệt thự ở Sierra Nevada trên bờ hồ Tahoe.

Tại đây giữa cảnh tuyết phủ quạnh hiu, chàng sáng tác liên tiếp.

Ba tác phẩm đầu tay, chàng hủy đi cả, vì khi đọc lại chàng cho tầng tồi quá.

Tiếp theo là Huy Chương Vàng (La coupe d'or) được xuất bản năm 1929 và hai tác phẩm không quan trọng: Ruộng Trời (Les champs du ciel) và Gửi Một Thượng Đế Không Quen Biết (A un Dieu Inconnu)

Tác phẩm thứ tư Tortilla Flat mới mang lại cho Steinbeck một chút danh vọng (1935)

Nhà văn của giới nghèo khổ

Steinbeck mô tả những kẻ lang thang không nhà, nát rượu, lười lĩnh nhưng quý nhau. Với Tortilla Flat, Steinbeck tìm được đường đi. Cây bút của nhà văn đã đứng hẳn về phía những kẻ nghèo hèn, bị áp bức.

Thắng Bại Bất Phân (En un Combat douteux-1936) đã nói tới cái khuynh hướng phải cải tổ xã hội tư bản thối nát, đề cao những cuộc đấu tranh không phải là giai cấp mà là đấu tranh cho nhân phẩm, đánh quyền được sống cho đinh đạc. Luận về Chuột và Người (Des Souris et des Hommes 1937) bắt đầu đưa Steinbeck lên hàng đại văn hào Quốc tế.

Khi mà cả thế hệ thanh niên dùng cuốn « Cầm Bằng Gió Cuốn Bay Đi » (Autant en emporte Le Vent) làm truyện gối đầu giường, thì Steinbeck đưa ra một kiệt tác Chùm Nho Uất Hận (Les Raisins de la Colère). Tác phẩm này được giải Pulitzer và củng cố địa vị của Steinbeck trên văn đàn Mỹ Quốc.

(Còn tiếp)

Tiếp theo N trang 1

đồng bào rồi y đi gọi một chiếc xe vận tải tới cho hàng lên. Y và bà chủ ngồi xe tới sở. Tới nơi y đưa bà chủ tiệm A.H. ngồi chờ ở phòng khách còn y vào một bàn giấy nói chuyện xì xào một lúc rồi y ra bảo bà chủ tiệm cứ về mấy hôm sau sẽ có giấy gọi lấy tiền, vì còn phải làm giấy tờ. Tin lời, bà chủ A. H. ra về nhưng đợi mãi chẳng thấy giấy gọi, lên hỏi thì được trả lời sở này chả mua bán gì cả. Biết bị gạt bà vội đi trình.

Tại bót y khai tên Trần Thiên, tự Trần Tỷ, tự Trần Đắc, huê kiều nhập Việt tịch ở đường Trần hưng Đạo. Thiên đã bị câu lưu. (S.S)

Tiếp theo G trang 1

hồi tháng 9 về tội phá rối an ninh công cộng.

Thủ Tướng Lào sắp đi Phongsaly chắc là để dích thân lùng kiếm Việt Cộng

Tình hình Quy Ba

HOA THỊNH ĐỐN.— Phụ tá Ngoại Trưởng Mỹ vừa loan báo là việc tháo gỡ các căn cứ hỏa tiễn Nga ở Quy Ba đã gần hoàn tất. Các giới Mỹ tỏ vẻ lạc quan về tình hình cuộc khủng hoảng. Hiện Mỹ vẫn dùng phi cơ để thám sát cho đến khi nào việc kiểm soát ngay trên mặt đất thi hành. Trong khi đó dân Quy Ba lưu vong lưu ý rằng cần kiểm soát cả những giàn hỏa tiễn chôn dấu dưới đất còn Tổng Thống Keo nơ dy thì dường như ngỏ ý rằng Mỹ phải tiếp tục kiểm soát vùng biển Caraibes để Nga không thể lập được các giàn hỏa tiễn khác ở ngoài khơi bờ biển Mỹ.

Quy Ba chịu để kiểm soát

GIỜ NEO.— Hội Hồng Thập Tự Quốc Tế loan báo rằng Quy Ba đã chịu để Hội này kiểm soát các tàu bè tiến vào Quy Ba.

Tuy vậy chưa có tin Quy Ba có chịu để L.H.Q. kiểm soát ngay trên đất Quy Ba hay không.

Tin ngắn quan trọng

NGA: Sau khi Mỹ loan báo ngưng thử bom nguyên tử thì Nga cho nổ quả bom thứ 31 thuộc hạng trung.

IN-ĐÔ-NÊ-XI-A: Tin ở Đông Kinh cho hay Uỷ Hội Thế Vận sửa soạn quyết định loại In-đô-nê-xi-a ra khỏi tổ chức này.

BẢO GIA LỢI.— Thanh trừng dữ dội. Thủ tướng và nhiều nhân vật khác trong Trung ương đảng bị cất chức.

NHẬT.— Tàu đánh cá Nga ở vùng Bắc Thái bình dương đều được võ trang. Các tàu này đã bắn vào tàu đánh cá Nhật.

Tiếp theo H trang 1

Không Lực Việt Nam đã rớt sau khi cất cánh khỏi phi trường Biên Hòa. Viên phi công bình như đã chết ngay tại chỗ. Nguyên nhân tai nạn có lẽ là do máy trục trặc.

Tiếp theo T trang 1

lời được. Hơn nữa, vì cuộc «điều tra» của chúng tôi nhắm vào vấn đề kinh tế và xã hội toàn bộ, cho nên việc cần phải tránh trước hết là sự đào bới sinh hoạt riêng tư của cá nhân. Do đó, khi gặp ông Trung, dù sự tò mò thúc đẩy «con người điều tra» phải tìm mỹ đi sâu vào chi tiết, chúng tôi vẫn ngại ngùng không dám đặt hết các câu hỏi như một «nhân viên công lực» vậy.

Nhưng ở đây, nếu chúng tôi có đặt câu hỏi và đưa ra một vài con số, ấy là vì muốn nhờ bạn đọc suy rộng ra và tính nhẩm giùm xem:

— Nếu một tổ chức chung như Hợp Tác Xã mà muốn thay thế hoàn toàn nhà xe, thì số vốn phải bỏ ra là bao nhiêu? Số người làm việc phải thu nạp là chừng nào?

— 5 triệu bạc để cho 4.000 nhà vườn vay? 5 triệu bạc để mua 100 chiếc xe? 5 triệu bạc để cung cấp tiếp liệu phẩm? 5 triệu bạc để thu nạp nhân viên và điều hành công việc? Tính hết sức hà tiện cũng phải 20 triệu rồi. Nhưng hai mươi triệu như vậy đã đủ chưa hay còn phải nhiều hơn nữa? Phải 30 hay 40 triệu?

Họ làm việc như thế nào?

Giả thử là chúng ta có một cái máy in... bạc và có đủ tiền vốn để thay thế nhà xe rồi, thì một vấn đề không kém hiểm hóc khác được đặt ra là:

— Làm sao để tìm cho được những người đầy đủ tận tụy và liêm khiết để trao phó công việc?

Sở dĩ chúng tôi đặt ra câu hỏi như vậy là vì chúng tôi đã đến gặp ông Marcel Dương văn Trung vào lúc 8 giờ tối, khi mà hầu hết các vị công chức ở Đà Lạt đã cơm nước xong xuôi và nằm dài trên nệm bông, tai nghe máy thu thanh, tay cầm tách trà bốc khói, mắt nhìn vào tờ báo hằng ngày. Chung quanh là vợ là con, là mấy chú «béc-giê», là hoa đầu mùa, là tranh ảnh bốn phương trời..

Lúc ấy, gió lạnh từ ngoài đường lùa vào.

Nghĩ tới một ông Marcel Dương văn Trung chủ nhân bảy tám chiếc xe chở rau và chủ nợ của 400 nhà vườn, chúng tôi tưởng tượng sẽ được gặp một người mập mạp trong một phòng khách lộng lẫy và ấm cúng. Nhưng không! Ông Marcel Dương v. Trung chính là con người gầy yếu, ăn mặc giản dị, mồm nói tay cân từng cân gạo một để trao cho nhà trồng rau!

Đến lúc hỏi chuyện, chúng tôi mới được biết là ông Trung làm việc quần quật như vậy, từ 5 giờ sáng cho tới 10 giờ đêm.

Rồi, nhớ tới hai chữ « bóc lột » mà người ta gán ép cho nhà xe, chúng tôi lại văng vẳng nghe thấy lời tâm sự mà một nhà vườn đã ngỏ cùng chúng tôi vào buổi sáng ấy: « *Rồi ruột gan mình cứ nóng như lửa đốt: mình cứ ngồi đó mà mong ngóng nhà xe họ đến họ chở đi cho, không thì hư thối hết... mình cứ cầu mong «được» bóc lột, còn hơn là cả nhà ôm nhau mà nhịn đói!* » (1).

(Còn tiếp)

(1) Xin xem lại bài thứ ba của hiện điều tra này.

Tiếp theo B trang 1

để biết rõ lý do và cứ thế dùng đỡ. Chúng để bồi gần đây màu nước xanh đậm thêm nhiều và có mùi hôi khó chịu. Chúng tôi chẳng dám dùng nước nữa vì thấy hoa màu tưới bằng nước ấy đều vàng úa mà chết.

Chúng tôi dò dò tìm lấy thì được biết: nước nhuộm vải của công ty dệt Nam Á (198—Phan văn Trị—Gia Định) có thể là nguyên nhân gây ô uế cho các giếng nước chúng tôi đã dùng từ 20 năm nay. Chúng tôi cũng đã có tìm gặp Ban Giám Đốc hãng dệt này để yêu cầu tìm biện pháp thích ứng đặng giải quyết sự đi hại đến chúng tôi. Nhưng chẳng rõ vì sao Công ty Nam Á không lưu ý tới lời yêu cầu ấy.

Hiện nay thỉnh thoảng còn có mưa nhưng ít lâu nữa mùa nắng tới, chúng tôi không còn cách nào khác hơn là mua 1 đồng 1 đôi nước gánh từ xa lại, mặc dù cuộc sống của chúng tôi rất eo hẹp.

Vì vậy, chúng tôi tha thiết mong Đại úy Quận trưởng sẽ lưu ý tới sự khó khăn mà chúng tôi đang phải gánh chịu riêng, cho mở cuộc điều tra và áp dụng các biện pháp hữu hiệu để cứu vãn vệ sinh chung cho cả một vùng đông dân cư. Kính chào Đại úy Quận Trưởng

Đại diện ký tên

Tiếp theo P trang 1

lô Quảng Nam — Đà Nẵng, cách Đà Nẵng 8 cây số. Các cơ sở xây cất trên diện tích 2 hec ta.

Nhà máy chính đã hoàn thành và đã hoạt động từ tháng 9 năm ngoái với 400 máy dệt tự động.

Hiện nay, một người thợ có thể trông nom cùng một lúc 20 máy dệt tự động, nhưng sau này nhờ sự huấn luyện đặc biệt có thể trông nom được 40 máy.

Tất cả các cơ sở của nhà máy sẽ hoàn thành vào tháng 3-1963 với 20.000 suốt và 400 máy dệt tự động.

Khi nhà máy hoạt động được toàn diện, mức sản xuất sẽ là 3.000 tấn sợi và 9.000.000 thước vải mỗi năm. Nhà máy sẽ dành độ 1.000 tấn sợi để kéo chỉ còn bao nhiêu sẽ bán cho các hãng dệt tiểu công nghệ địa phương. Số nhân công dùng trong nhà máy lên đến gần 2.000 người.

75đ CÔNG MỘT ÁO DÀI 75đ

với lối cắt diễu luyện của nhà may

Việt - Nam

329 PHAN-ĐÌNH-PHÙNG

(gần Chợ Vườn Chuối Saigon)

— Đã biến quý Bà không có thành có co vì:
— Nữ Chủ Nhân từng là Thợ chánh nhiều năm tại nhà may tên tuổi tại Đô thành.
— Dùng toàn Thợ giỏi nhất để giữ tiếng — **Khỏi thử.**

LUẬT 32 CAO - THẮNG SAIGON *Trước Rạp Việt - Long*

Nhân dịp dời địa chỉ mới, chúng tôi xin hân hạnh may đại hạ giá trong 1 tháng kể từ hôm nay:

1) 1 Complet hàng Tergal de Luxe với giá đặc biệt 1.250$ và 1.400$

2) 1 Quần Tergal de Luxe 330$ và 410$. Có rất nhiều hàng Anh, Mỹ, Pháp v.v... thật hợp thời trang để quý khách lựa chọn.

[illegible] BUỔI TỐI

ANH-VŨ 43-45 — đường BÙI-VIỆN Saigon — Đ.T. 24.617

30 Ca-Sĩ Thượng-Thặng Thường - Trực: Thái-Thanh, Thanh-Thúy, Trúc-Mai, Minh-Hiếu, Tuyết-Mai, Bạch-Tuyết, Nhật-thiên-Lan, Yến-Vi, Linh-Đa, Ngân-Hà, Thanh-Lan, Kim-Vui, Triệu-Mẫn, Kim-Chi, Băng-Tâm, Thùy-Nhiên, Phương-Dung, Bích-Huyền, Mộng-xuân-Lan, Quỳnh-Mai, Đan-Thanh, Phước-Vân, Khánh-Ly... Trần-văn-Trạch, Duy-Khánh, Thanh-Hùng.. em bé Phương-Mai... Ban Hợp ca Thăng-Long. A.V.T., Vũ Nguyễn-Thông, Xuân-Thu, Tam-Kim... Ngâm thơ cô Hồ-Điệp, đàn tranh bạn Trịnh-Chúc, ông tiêu Nguyễn-đình-Nghĩa. **Nhạc cảnh**: từ 1 đến 11-62 «Làng Anh... làng em» của Vũ,Huân.

Phòng trà **ĐỨC - QUỲNH**

19 Cao-Thắng — Có máy lạnh

Với các cô: Vân-Nga—Kiều-Mai—Kim-Thanh—Kim-Bằng—Mai-ngọc-Khánh — Mộng-Trinh — Sơn-Ca—Dạ-Thảo—Song-Kim — Mộng-xuân-Lan.

Bar Restaurant **MỸ-PHỤNG**

Mở cửa từ 17g đến 2g khuya. Khung cảnh huy hoàng, thoáng mát. Nơi thưởng thức món ăn của quí vị sành điệu. Với các đầu bếp Hồng-Kông mới qua cống hiến quí vị nhiều món ăn mới lạ. 19g.30 có ca nhạc

REX CHIẾU ĐỘC QUYỀN—PHIM CHỌN LỌC

LA BELLE ET L'EMPEREUR

Romy Schneider — Jean Claude Pascal

Tô màu — Nói tiếng Pháp — Phụ đề Việt, Hoa-ngữ

ĐẠI - NAM

L'enlèvement des Sabines

Mylène Démongeot-Roger Moore

Folco Lulli - Cinémascope

Tô màu-Phụ đề Việt-Hoa-Ngữ

EDEN

L'enlèvement des Sabines

Mylène Démongeot — Roger Moore

Folco Lulli — Cinémascope

Tô màu Phụ đề Việt Hoa ngữ

MAJESTIC SAIGON

LARMES D'AMOUR

(Lệ Tình) Amédéo - Nazzari

Yvonne Sanson - Franco Fabrizi

Tô màu-Nói tiếng Pháp-Phụ đề V.N

KINH-ĐÔ

VỤ ÁN EICHMANN

(Opération Eichmann) Ruta Lee

Werner Klemperer-Donald Buka

Nói tiếng Pháp-Phụ đề chữ Việt

KHẢI HOÀN

Đặc biệt Học sinh, Quân-nhân 12đ.

1) Tranh giải vô địch bóng tròn Thế-giới 1962 — Phụ đề V.N.

2) Cường đạo Quantrill

Cinémascope - Tô màu - Phụ đề V.N.

CASINO SAIGON

VỤ ÁN EICHMANN

(Opération Eichmann) Ruta Lee

Werner Klemperer-Donald Buka

Nói tiếng Pháp - Phụ đề Chữ Việt

VĂN - HOA (Máy lạnh)

Ngày Học-sinh, Quân-nhân 12đ.-22đ.

1) Dans la souricière (Cạm bẫy) — Richard Widmark

2) La piste des éléphants (Đoàn voi thiêng) — Cả 2 phim đều Tô màu

KIM-CHÂU

Chiếu độc quyền lần đầu từ 6/11

Tình bằng hữu, Nghĩa vợ chồng

Phim xã hội tình cảm ca vũ nhạc Ấn Độ.

Xuất 21g Phụ diễn Tân nhạc kịch

DIÊN HỒNG

Chiếu lần đầu tiên tại Thủ-đô

Có vé cho Học-sinh, Quân-nhân

1) 5 TƯỚNG CƯỚP

Cinémascope — Nói tiếng Việt-Nam

2) HẸN GIỜ XỬ GIẢO

VIỆT LONG

Có vé cho Học-Sinh Quân-Nhân

Quán Rượu Đêm Xuân

(G. I. Blues) với vua Rock'n Roll

Elvis Presley — Juliet Prowse

Tô màu-Nói tiếng Pháp-Phụ đề V.N

NAM-VIỆT

Chiếu lần đầu tiên tại Thủ-đô

Có vé cho Học-sinh, Quân-nhân

1) 5 TƯỚNG CƯỚP

Cinémascope — Nói tiếng Việt-Nam

2) HẸN GIỜ XỬ GIẢO

HỒNG-BÀNG

Đặc biệt Học-sinh, Quân-nhân 12đ.

1) Tranh giải vô địch bóng tròn Thế-giới 1962 — Phụ đề V.N.

2) Cường đạo Quantrill

Cinémascope—Tô màu—Phụ đề V.N

MODERNE

PRISONNIERS DE LA TOUR

(Hiệp sĩ kỳ tài)

Chelo Alonso —Livio Lorenzon

Gérard Landry — Tô màu

Nói tiếng Pháp — Phụ đề Việt-ngữ

THANH BÌNH (Máy lạnh)

6, 7-11 T.T. suốt ngày 5đ-10đ

1) Petite tête de Troufion

Thằng khờ đi lính—Jerry Lewis

2) Flèche noire de Robin des Bois

Eastmancolor-Lex Barker

VĨNH LỢI

Avouez Dr. Corda

(Minh oan trước công lý)

Hardy Kruger-Elisabeth Muller

Lucie Mannheim

Nói tiếng Pháp — Phụ đề chữ Việt

KINH THÀNH

1) Tình em như bướm

(Carmen de Grenada) Sarita Montiel

Amédéo Nazzari-Màu-Nói tiếng Việt

2) Le fureur des hommes

Don Murray—Cinémascope—Tô màu

CASINO DAKAO

1) Tình em như bướm

(Carmen de Grenada) Sarita Montiel

Amédéo Nazzari-Màu-Nói tiếng Việt

2) Le fureur des hommes

Don Murray—Cinémascope—Tô màu

LONG-VÂN

5đ 10đ Có thời sự Pháp mới

1) Espions en uniforme

2) La plume blanche

Robert Wagner-Màu-Cinémascope

PHÂN ƯU

Được tin Cụ HOÀNG-ĐÌNH-LIỆU, nhạc phụ ông Cán-đức-Hinh, Trưởng Ty Thông-Tin Bình-Tuy tạ thế ngày 20-10-62 tại Sàigon. Thiếu-Tá Tỉnh-Trưởng và toàn thể công-chức tỉnh Bình-Tuy thành thật chia buồn cùng tang quyến và cầu nguyện linh hồn Cụ được tiêu-diêu Miền Cực-Lạc.

— *Qui bạn đã xem, hay chưa xem các trận cầu quốc tế vừa rồi tại Việt Nam,*

— *Không thể bỏ qua cuốn phim*

TRANH GIẢI VÔ - ĐỊCH BÓNG TRÒN THẾ GIỚI 62

TẠI BA RẠP

KHẢI-HOÀN HỒNG-BÀNG PALACE CHOLON

GIÁ VÉ BÌNH DÂN

Có phụ chiếu thêm một phim cow-boy đặc sắc, tô màu, scope

CƯỜNG ĐẠO QUANTRILL

Trần-đình-Ngọ

Nhà Tiên Tri đệ nhất Á-Đông

Mười năm đi du lịch và khảo cứu khoa thần bí học ở nhiều nước trên thế giới như Miến Điện, Miên Lào, Ai-cập, Tích-lan và Pháp đã về.

Sẽ chỉ rõ về: Thời vận, làm ăn mua bán, hên xui, bịnh tật, sống chết, công danh, thi cử, kể thân, người thù, gia đạo, tình duyên v..v... bằng một cách chắc chắn.

Đã được rất nhiều thân chủ trong và ngoài nước khen tặng. Có đủ giấy tờ hình ảnh chứng nhận tại văn phòng *86 Hồ-văn-Ngà Sài gòn*

RAO VẶT RAO VẶT RAO VẶT RAO VẶT

Giá tiền đăng quảng cáo mục Rao Vặt: *Từ 1 đến 5 dòng đầu 60đ Mỗi dòng sau tính thêm 15đ.*

Bánh cưới được các giới sành dùng công nhận là ngon, trình bày trang nhã, lịch sự, không đâu bằng nhà thuần túy Việt Nam lớn nhất.

VĨNH-HƯƠNG

368 Lê văn Duyệt

(cạnh rạp xi nê THANH VÂN)

Hòa Hưng — Saigòn

đủ loại Bánh Cốm, Bánh Xu Xê, Bánh Dẻo, Bánh Quế, Bánh Gai, Mứt Sen... Đặc chế Trà Sen, Trà Mạn Sen hương vị hoàn toàn Việt Nam cho các đám cưới.

Cho thuê QUẢ Phù trang. Bánh đặt giao tại nhà.

Điểm tâm buổi sáng không gì bằng bánh mì pâté Rồng Vàng Bảo Hương 79 Nguyễn cư Trinh Saigon. Bán sĩ và lẻ các thứ bánh ngọt. Có nhận làm các thứ bánh đám cưới.

Cần xe Camion chở cát tại công trường H. Tuu Xe ưng đi xin mời đến văn phòng FUTA-CO 18 Đào Tấn Cholon gần bên chợ Hòa Bình.

Đại hạ giá

Nhân kỷ niệm đệ nhị chu niên bổn hiệu hoan nghênh quý khách đến chiếu cố, quý vị sẽ được vừa lòng với nhiều món hàng đặc biệt hạ giá

MỸ LỆ HOA

số 115B Đồng Khánh Chợlớn

Bán nhà gạch 3m,40X17m lót gạch bông, cần bia, có đồng hồ điện, nước, khu yên tĩnh gần chợ, trường học. Hỏi 242/13 Bùi Viện Saigon.

Cần mua nhiều Vespa, Lambretta từ 10.000đ đến 36.000đ (Bán ngay khỏi gửi) Salon Cự Phú 508 Lý thái Tổ Saigon.

Cần tuyển

Cán Sự Công Chánh

Xin hỏi tại cơ quan Quản trị khu Kỹ nghệ An Hòa — Nông Sơn, số 31 đường Hàn Thuyên Sài gòn.

Muốn đỗ TÚ TÀI cần học Lớp tối VNHĐ 38 Đặng Tất.

Bán gấp xe thật rẻ Traction 11 légère hoàn hảo, xem xe, 52/290/23 Nguyễn Huệ Phú Nhuận buổi tối.

Bán phố lầu đúc ở Cô Giang Saigòn có luôn đất mới cất, có đèn nước. Hỏi: 99 Nguyễn Huệ Saigon.

Trắng gấp bột xà bông, Bột Giặt nguyên chất 30đ. kilo.

HỒNG LIÊN 134 Trần quang Khải — Sàigòn.

Bán xe NASH-RAMBLER NBN. Hỏi 115 đường Hiền Vương Saigon.

THỊ - TRƯỜNG XE HƠI

Nơi bán nhiều xe hơi nhứt, luôn có từ 20 đến 30 xe đủ hiệu giá tiền, xin mời lại ngay *Salon Mayer*: Nhận gửi bán xe mau chóng hoa hồng rất nhẹ. Các xe gửi bán đều được rửa, xịt dầu, bơm mỡ đánh bóng khỏi trả tiền, chỉ khi nào bán xong mới tính hoa hồng 2%: xe hoàn toàn để trong nhà và đều được bảo kê chắc chắn; xe gửi cho *Salon Mayer* cũng coi như đã bán xong; Nơi mua bán xe đứng đắn nhứt, Bàn giấy: *138 Hiền Vương—Nơi* trưng bày xe: *12 Yên Đỗ* Đ.T. 40.373

Photocopy Sao, in lại tài liệu khế ước văn tự. Bảo đảm rõ ràng y bản thật. Một phút lấy ngay được, mua, bán, sửa, chữa máy ảnh, máy chiếu bóng, quay phim. Hỏi **PHOTO BELL** kiosque 17 Nguyễn Huệ—SAIGON.

Salon **Xuân-Quang**

354 Phan-thanh-Giản Sg

(Ngang bệnh viện Bình dân)

Mua bán hoặc đổi các loại xe cũ mới. Nhận gửi bán: Xe gắn máy, Scooter, Moto xe hơi cũ, mới, hoa hồng rất nhẹ: CHÚ Ý: Khi quý khách mua xe xong đều được rửa complet, nhờ xịt dầu, bơm mỡ, thay nhớt máy, nhớt hộp số, nhớt đích (Pont AV-AR) đánh bóng. Nơi bán xe hơi nhiều nhất, đủ hiệu, đủ loại, đủ giá tiền. Nơi mua bán xe đáng tin cậy. Nhân viên vui vẻ tiếp khách ân cần. Hoan nghênh quí khách viếng Salon của chúng tôi.

Tin cần biết

Muốn biết vận mạng của mình, tương lai ra sao.

Nhớ đến văn phòng 148 Phát Diệm Sàigòn—do nhà Tâm số Lê bá Hòa—giải thích. (Có giá bình dân 50đ).

Muốn tìm hiểu biến ảo trên không gian và đào thải trong vạn vật với lại những nét quan hệ về đời người như tánh mạng, danh lợi, thù địch, nhân duyên và sanh đẻ, chăn nuôi, xây cất, mua bán, thay đổi v.v. Ngụ ý: viết một câu hoặc hai chữ (Việt hay là quốc tế) làm tình báo cho sự thể. Đại số siêu hình sẽ phát giác mọi vị lai, tin chắc một cách khoa học (coi công việc 53đ Vận mạng 103đ) ToánSư CaoQuang 157 Cao Thắng mới Sg: số tử vi độc đắc: dẫn xuất quá khứ tự 4,5 đời để nhận đúng giờ sanh; từ 300đ (Vẫn nhận dạy Hán văn cổ điển, Đông y dược học và bình thơ).

Chẳng quên nhau

vì *nước hoa* **FORTUNA fils** nhắc nhở nhớ thương: mùi **A (Amour)**: tình yêu; **Champagne**: ngây ngất vấn vương; **L** (Lune de miel): tuần trăng mật; **R** (Rêve d'amour): tình mơ. Hỏi tiệm nước hoa khắp nơi, gặp vàng, mời về, và nhớ 20$.

Ngàn khơi Tuần San Phụ Nữ *Cần gấp*

— một correcteur chuyên nghiệp, quen việc báo chí.

— một thư ký đánh máy tốt, có phương tiện đi lại trong thành phố.

Có bản đảm.

Hỏi tại tòa soạn 490 Trần Hưng Đạo Saigon.

Bán Appartement 4 phòng, 2 phòng tắm, bơm nước tự động, terrasse, cửa sắt để được xe. Hỏi 16B Cư xá Đô Thành chỉ dẫn.

Sang gấp nhà có gác, diện nước 4x16th. mặt tiền, tiền nhà rẻ. Số 167 Hồng thập Tự Sg.

Quên trên xe taxi 4 CVcũ, đời NBI, mang số TAXI 927 hồi 9 giờ tối 3-11-62, đi từ Bàn Cờ về Phú Thọ, một tủ dựng quần áo cũ, sách báo và ảnh không có tiền hay đồ chi quí giá. Xin mang lại 3/101 Cư xá Lữ Gia sát rừng cao su Phú Thọ, sẽ hậu tạ.

Bán xe Comète giá rẻ. Hỏi 345/9 Trần hưng Đạo S.g ngoài giờ làm việc

Công ty Ngoại quốc muốn mua lại các loại Camions, Jeeps, GMC, Tracteurs hiệu Mỹ (U.S.A) Xin hỏi ông O. TUBEL tại Royal Hotel Phòng 45 từ nay cho đến 14 Nov. Sau ngày 14 xin hỏi ông BÁ tại Hotel Caravelle Saigon.

Cho thuê phố Meublé 4m X 18m mặt tiền, đủ tiện nghi và bán Ischia. Hỏi 52/C Nguyễn bỉnh Khiêm Dakao.

Nhà bán hoặc cho mướn nhà gạch mái ngói, lát gạch bông có compteur điện. Xin hỏi hẻm 330 nhà 17/3 Võ di Nguy Phú Nhuận.

Bán xe FIAT 1.100 đời NBR giá 76.000$00 Xin hỏi ông Trọng trong giờ làm việc, 55 Mạc đỉnh Chi, Saigon.

Bán một căn phố lầu mặt tiền, tiện buôn bán, có chỗ để xe. Hỏi 422 Lý thái Tổ Saigon.

Bán xe 2cv NBH. Máy vỏ ruột toàn hảo: 39/9 Võ Tánh Saigon. Ngoài giờ làm việc.

Fourgonnette Commer chưa xin số muốn nhượng lại. Hỏi ô. Diên 643 Phan đình Phùng Saigon

Bán giá hạ

Máy Thâu thanh đủ loại Transistor và Điện, Pik-Up, Đồ phụ tùng Radio. Sửa chữa rành nghề mau lẹ. Lãnh ráp máy Hi-Fi Stéréo Meuble. Radio Phước Long 318 Võ dy Nguy Phú Nhuận.

Villa phố - đất

Khi cần *mua bán*: Nhà, Phố đất. Xin mời quí ngài đến giao cho Địa Ốc Trần quang Huy 35 Võ Tánh Saigon. Tel: 675 Saigon. Nơi đáng tin cậy. Tiếp đãi vui vẻ và thành thật.

Kiếm quà tặng, xin đến quán TẤN ĐỨC 16 Ng-Huệ nơi tập trung nhiều sản phẩm đặc sắc.

Phòng dịch ASIACO 95 Tôn Thất Đạm T. 22091 Nhận dịch các thư tiếng Anh, Pháp, Nhật, Thái Lan, Trung Hoa v.v... ra tiếng Việt và tiếng Việt ra các thứ tiếng nói trên. Công việc nhanh chóng bảo đảm.

Bán sĩ Các loại thiệp Giáng Sinh, hàng Nô En, tặng phẩm Công Giáo KIM HƯNG 63 Pasteur (gần Ciné Casino) Saigon.

Bán hoặc ĐỔI lấy xe gắn máy một mô tô IWN Cornet II (démareur điện) đời NAW hoàn toàn tốt. Hỏi 25 Võ Tánh Sài gòn trong giờ làm việc, dây nói 25.521.

Sang nhà đủ tiện nghi, khu yên tĩnh. Tiền nhà 700đ tiền sang 26.000đ. Hỏi 10/10 Nguyễn an Ninh GiaĐịnh.

Bán 1 căn phố luôn đất đủ tiện nghi đường Phan thanh Giản khu Đakao, và 1 xe Standard 8, do chủ lái xin hỏi 83 Đinh tiên Hoàng Đakao.

THUỐC SỐ **FORVIT**

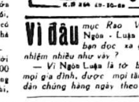

K.B 264 19-10-62

Vì đâu mục Rao Vặt của Ngôn - Luận được bạn đọc xa gần tín nhiệm nhiều như vậy?

— *Vì Ngôn Luận là tờ báo của mọi gia đình, được mọi tầng lớp dân chúng hằng ngày theo dõi.*

TRƯỜNG PHỤC THUỐC

THẢO-NAM-SƠN

THỨ THUỐC TRỊ BỆNH TÊ-THẤP CÓ TIẾNG LÂU NAY

K.N. Số 269 B.Y.T. 7.8 62.

CHOLON NGÀY 3 THÁNG 11 NĂM 1962

Kính thưa Quý Đại-lý

Chúng tôi xin phép phúc-đáp chung thư Quý Vị đã gởi đến chúng tôi hỏi thể lệ mua bán **Bột Sữa OTIN** *của chúng tôi:*

Bột Sữa OTIN *của chúng tôi là một thực-phẩm do giấy phép Bộ Kinh-Tế số 552 BKI-NTT-ND ngày 27 tháng 10 năm 1960 cho phép theo ý-kiến thuận của Phòng Hóa-Nghiệm Viện Pasteur Sàigòn.*

Bột Sữa OTIN *là bột mộng ngũ-cốc bào chế với sữa, không liệt vào danh sách sản phẩm tiết-thực đặc biệt phải hạn chế sự phát hành.*

Bột Sữa OTIN *của chúng tôi cần dùng để nuôi trẻ em từ 6 tháng trở lên thay thế cho 1 hay 2 lần sữa bột, sữa nước, cần thiết cho học-sinh chăm học mệt nhọc, cho những thai phụ, sản phụ và Ông Bà già bồi bổ sinh lực.*

Vì vậy, **Bột Sữa OTIN** *của chúng tôi có thể bán tại các dược-phòng, các tiệm thực-phẩm hay tạp-hóa.*

Cuối thư, chúng tôi xin thành thật cám ơn Quý Vị và cầu chúc Quý Vị buôn bán được thịnh phát.

VIỆN DINH-DƯỠNG-PHẨM BÁC-SỸ TÍN

Tr. ANH-NGỮ **TRẦN-GIA-ĐỘ** *420 Trần-quý-Cáp Saigon*

Trường chuyên khoa Anh ngữ mở đầu tiên tại Nam Việt đã đào tạo rất nhiều học viên ưu tú được danh tiếng và tín nhiệm. Novembre 62 sáng, chiều, tối khai giảng nhiều lớp mới đủ trình độ: Đàm thoại, Sơ-cấp, Trung cấp, Lower. Luyện dịch, Direct Méthod từ quyển I đến V. Practice II (cho H.S. trung học). Đặc biệt có lớp sáng và chiều riêng cho các em từ 10 đến 12 tuổi. Chú ý: Đàm thoại sơ cấp 3 giờ Mỹ 3 giờ Việt. Lower: 5 giờ Mỹ 5 giờ Việt.

Thuốc đau tim số 58

Dọ máu nóng, lo lắng buồn rầu thái quá, tim đập mạnh, bồi hộp chóng mặt xây xẩm, nặng ngực, ngộp hơi, ụa khan, xao lãng hay quên, mất ngủ, chiêm bao sợ hãi, hấp hấp mệt.

NGUYỄN-VĂN-CUNG

Thầy thuốc bắc — Chế hoàn tán

8C, đường PASTEUR (Chợ cũ) Sàigòn, Đ.T. 23.692

Chuyên trị bịnh đau lâu năm, toàn khoa, Nam, Phụ, Lão, Ấu

(Sớm mai từ 8 giờ tới 12 — Chiều từ 14 tới 18 giờ)

XEM MẠCH MỖI NGÀY — CHÚA-NHỰT NGHỈ

Kiểm nhận số: 209, ngày 31-7-1962

In tại nhà in riêng của NGÔN LUẬN 86 Lê-Lai—SAIGON

Giám đốc trị sự: LÊ TÂM VIỆT — Quản lý: NGUYỄN NHƯ CƯƠNG

Ngân phiếu xin đề tên ông NGUYỄN NHƯ CƯƠNG